

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Nadzieja Surowiec (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSO del. Ilona Simonowicz
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Moniki Januszek

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. sprawy:

1. **M. S. (1) s. Z.** oskarżonego z art. 258 § 3 k.k. i inne
2. **M. S. (2)** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i inne
3. **A. W. (1)** oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. i inne
4. **M. M. (1)** oskarżonego z art. 263 § 2 k.k.
5. **A. Z. s. J.** oskarżonego z art. 282 k.k. i inne
6. **D. G.** oskarżonego z art. 280 § 1 k.k. i inne
7. **P. W. (1)** oskarżonego z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji prokuratora i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 20 kwietnia 2018 r. sygn. akt III K 48/16

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) **wobec M. S. (1):**

- a) rozwiązuje karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt A 16;
- b) z opisu czynu przypisanego w pkt A 1 eliminuje „działając wspólnie i w porozumieniu z M. F., M. S. (2), A. W. (2) i innymi osobami”
- c) za czyn przypisany w pkt A 4 wymierza karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

- d) podstawę wymiaru kar orzeczonych w pkt A 7 i A 8 uzupełnia o przepis art. 65 § 1 k.k.
- e) kwotę przepadku korzyści majątkowej przyjętą w pkt A 15 ustala na 17 600 (siedemnaście tysięcy sześćset) złotych;
- f) ilość podlegającej przepadkowi substancji psychotropowej w postaci amfetaminy przyjętej w pkt A 9 ustala na 14.272,80 g.;
- g) z opisu czynu przypisanego w pkt A 8 a – f eliminuje „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej”;
- h) na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. S. (1) karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności.

2) wobec M. S. (2):

- a) z opisu czynu z przypisanego w pkt C 1 eliminuje „działanie wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1)”
- b) podstawę wymiaru kar orzeczonych w pkt C 2 i C 4 uzupełnia o przepis art. 65 § 1 k.k.;
- c) stawkę dzienną grzywny orzeczoną w ramach kary łącznej w pkt 9 podwyższa do 100 złotych.

3) wobec A. W. (1):

- a) z opisu czynu przypisanego w pkt D 1 eliminuje „działanie wspólnie i w porozumieniu z B. S. (1)”;
- b) czasokres czynu przypisanego w pkt D 7 określa na od 26 do 27 marca 2015 r.

4) wobec A. Z.:

w podstawie skazania i wymiaru kary w pkt G 3 przyjmuje art. 263 § 2 k.k.

5) wobec M. M. (1):

uniewinnia oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu obciążając kosztami procesu Skarb Państwa;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońców adw. M. G. (1) obrońcy M. S. (1), adw. E. S. obrońcy oskarżonego A. W. (1), adw. H. W. obrońcy oskarżonego A. Z. i adw. J. K. obrońcy oskarżonego P. W. (1) po 738 złotych w tym 138 złotych podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonych z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonych tytułem opłaty od M. S. (2) 6600 złotych za obie instancje natomiast od A. W. (1) 3900 złotych, od D. G. 1000 złotych, od P. W. (1) 1000 złotych za drugą instancję i obciąża ich kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących, zwalnia oskarżonego M. S. (1) i A. Z. od kosztów sądowych za drugą instancję.

UZASADNIENIE

M. S. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie co najmniej od 01.09.2014 r. do 07.05.2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), A. W. (1), M. F., A. W. (2), A. Z. i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nielegalnym uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, lekami, bronią i amunicją oraz wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych oraz podrabianiu dokumentów,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.,

II. w okresie od 1 września 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy udzielił kilkakrotnie A. W. (1) substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości łącznej 20 gram,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

III. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 listopada 2014 r. do grudnia 2014 r. w Z., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu dwukrotnie udzielił pomocnictwa innej osobie do udzielenia K. P. substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości łącznej 2 g za kwotę 60 zł, w ten sposób, że skierował w tym celu K. P. do wymienionej bliżej nieustalonej osoby, która zbyła K. P. te narkotyki,

tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

IV. w dniu 28.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3119 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 3119 zł na zakup telewizora (...). (...) z gwarancją PLUS G+, wspólnie z M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z., ul. (...), NIP(...)REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, w efekcie czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w wymienionej wyżej kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionego wyżej Banku,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

V. w dniu 28.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.588,36 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu I- (...) sp. z o.o. (...) co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia A. W. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) złożyła wniosek o przyznanie kredytu w kwocie 4.100 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie, przekazał jej uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP(...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, w efekcie czego doprowadził do zawarcia umowy przez A. W. (2) o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 4.588,36 zł na telewizor marki S. (...) oraz uzyskał wymieniony telewizor,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

VI. w dniu 29.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, doprowadził (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2535,76 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 2535, 76 zł na zakup aparatu S. (...) z przedłużoną gwarancją, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu

w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP(...) REGON (...)”, w efekcie czego doprowadził do zawarcia umowy o nr (...) o zakup za kredyt bankowy zakup aparatu S. (...) oraz uzyskał wymieniony aparat, działając na szkodę wymienionego wyżej Banku,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. zw. z art. 65 § 1 k.k.,

VII. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. F., M. S. (2) i A. W. (2) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) z siedzibą w G. Oddział (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.800 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do zatrudnienia A. W. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w wymienionej wyżej kwocie, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, w efekcie czego A. W. (2) złożyła wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 11.800 zł wraz z wyżej wymienionym zaświadczeniem o zatrudnieniu, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zatrudnienia A. W. (2), czym działała na szkodę (...) z siedzibą w G.,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

VIII. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP(...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz uprzednio podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP(...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

IX. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4523 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) – net sp. z o.o. (...) co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 4523 zł, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w łącznej kwocie 4523 zł na zakup w systemie ratalnym telewizora (...) L. (...) z przedłużoną gwarancją oraz pakietem bezpłatnej naprawy wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz ze stwierdzającym nieprawdę, uprzednio podrobionym przez M. S. (1) i M. F. zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP(...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionego wyżej Banku,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

X. w dniu 30.01.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła kredyt w kwocie 1.000 zł, wspólnie z M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 1000 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w firmie (...) z/s Z. ul. (...)” na stanowisku kierowniczym z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2775,07 zł brutto, lecz zamierzonego celu wyludzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionego wyżej Banku,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XI. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić nieustaloną instytucję finansową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4699 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła telefon w kredycie, wspólnie z M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła ustny wniosek o zakup telefonu na kredyt oraz przedłożyła uprzednio podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyludzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2),

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XII. w dniu 24.02.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F., A. W. (2) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat pożyczki oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła kredyt w kwocie 70.000 zł nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził, że złożyła wniosek o przyznanie kredytu w kwocie 70.000 zł wraz z podrobioną umową o pracę na czas nieokreślonych w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W. na stanowisku specjalisty ds. marketingu z dochodem netto 4050 zł, lecz zamierzonego celu wyludzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XIII. w dniu 26.02.2015 r. w B. przy ul. (...) - Curie działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w obecności notariusza M. R. (1), podając się za P. R. oraz posługując się jego dowodem osobistym podrobił podpis P. R. na umowie z dnia 26.02.2015 r. sprzedaży udziałów spółki (...) sp. z o.o. w W., wyludzając jednocześnie poświadczenie nieprawdy w dokumencie zarejestrowanym w repertorium (...) notariusza M. R. (1),

tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XIV. w dniu 26.02.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, podając się za P. R. oraz posługując się jego dowodem osobistym podrobił podpis P. R. na wniosku o wpis do centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej o nazwie (...)

tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XV. w dniu 27.02.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3197 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do swojej tożsamości podając się za P. R., posługując się dowodem osobistym P. R. oraz podrabiając jego podpisy na dokumentacji bankowej, a także co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki i co do zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym złożył jako P. R. wniosek o przyznanie pożyczki na zakup narożnika (...) o wartości 3070 zł wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę nr (...) pożyczki kwoty 3197 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz P. R.,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XVI. w dniu 01.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3972, 86 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w ww. kwocie nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia za pośrednictwem Internetu wniosku (...) o przyznanie pożyczki w kwocie 3972,86 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w firmie (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 7934, 43 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XVII. w dniu 04.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F., A. W. (2) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w ww. kwocie nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia wniosku nr (...) o przyznanie pożyczki w kwocie 1000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XVIII. w dniu 06.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.771, 28 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Agencji (...) Banku (...) S.A. w B. co do swojej tożsamości podając się za P. R., posługując się dowodem osobistym P. R. oraz podrabiając jego podpisy na dokumentacji bankowej, a także wprowadzając w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, a także co do zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym złożył jako P. R. wniosek nr (...) ((...)) o przyznanie pożyczki w wymienionej wyżej kwocie wraz z podrobionym uprzednio

zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę pożyczki nr (...) kwoty 16.771, 28 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) S.A. w W. oraz P. R.,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XIX. w dniu 07.03.2015 r. w B., przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3629 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do swojej tożsamości podając się za P. R. i posługując się dowodem osobistym P. R. i podrabiając jego podpisy na dokumentacji bankowej oraz co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, a także co do zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym złożył jako P. R. wniosek o przyznanie kredytu w wymienionej wyżej kwocie wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w efekcie czego zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu doprowadził do zawarcia umowy z (...) Bank (...) S.A. nr (...) o zakup za kredyt bankowy sprzętu AGD o wartości 3629 zł, działając na szkodę ww. banku oraz P. R.,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XX. w dniu 09.03.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 492,1 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 4000 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXI. w dniu 19.03.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 2947,4 g oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w łącznej ilości 196,4 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 25.300 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXII. w dniu 23.03.2015 r. na parkingu przy trasie nr (...) w okolicach Z., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, bez wymaganego zezwolenia handlował bronią palną w postaci strzelby powtarzalnej (...) (...) nr (...) oraz amunicją w postaci 62 naboju produkcji USA W.(...), w ten sposób, że zakupił wymienioną broń i amunicję od M. M. (1), odbierając ją od nieustalonego pośrednika, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 6.000 zł,

tj. czynu z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXIII. w dniu 26.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) O. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 31.197 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2), w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w ww. kwocie nakłonił ją, a następnie doprowadził

do złożenia wniosku o kredyt w ww. kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) O. K.

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXIV. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F., A. W. (2) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia wniosku nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. ,

XXV. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...). M. C. 5, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 50.000 zł nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia wniosku o przyznanie kredytu w ww. kwocie wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu na umowę o pracę od 01.10.2014 r. oraz o uzyskiwanych dochodach w wysokości 6500 zł brutto, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. we W.,

tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVI. bliżej nieustalonego dnia w okresie od 29 do 31 marca 2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 40 g, w ten sposób, że przekazał te narkotyki A. W. (1), celem dalszej odsprzedaży M. O.,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXVII. bliżej nieustalonego dnia w okresie od 8 do 9 kwietnia 2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 700 g, w ten sposób, że przekazał te narkotyki A. W. (1), celem dalszej odsprzedaży M. O.,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXVIII. w dniu 14.04.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 4857, 5 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 35.000 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXIX. w dniu 24.04.2015 r. na parkingu przy trasie nr(...) w okolicach Z., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, bez wymaganego zezwolenia handlował bronią palną w postaci karabinka automatycznego(...) (...) z 1963 r. 2 magazynkami nabojuowymi pochodzącymi od karabinków automatycznych o końcówkach numerów (...) oraz (...), nabojami pośrednimi kal. 7,62 mm w ilości 100 sztuk, a także wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i fenyloacetonu w łącznej ilości 1010 ml oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 49,01 g, w ten sposób, że zakupił wymienioną broń i amunicję, środki odurzające i substancje psychotropową od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w łącznej kwocie 17.600 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XXX. w dniu 07.05.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 5975,8 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art.19a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji za kwotę 42.000 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. S. (2) został oskarżony o to, że:

XLVI. w okresie co najmniej od 16.09.2014 r. do 07.05.2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F., A. W. (1), A. W. (2), V. K. i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nielegalnym uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, lekami oraz wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych oraz podrabianiu dokumentów, wymuszeń rozbójniczych oraz przestępstw polegających na stosowaniu groźb bezprawnych i przemocy wobec osoby, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

XLVII. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 01.11.2014 r. do 29.11.2014 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polecił J. Z., D. G. i innemu nieustalonemu mężczyźnie wykonanie czynów zabronionych oraz kierował wykonaniem tych czynów polegających na stosowaniu wobec P. M. groźby bezprawnej uszkodzenia ciała oraz przemocy, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz na usiłowaniu doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, a ponadto w dniu 29.11.2014 r. na kradzieży dokonanej z użyciem przemocy wobec P. M. pieniędzy w kwocie 500 zł, w wyniku czego J. Z., D. G. oraz inny nieustalony sprawca:

- nieustalonego dnia na początku listopada 2014 r. w B. w Hotelu (...) przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki stosowali wobec P. M. groźbę bezprawną zamachu na zdrowie,

- nieustalonego dnia w połowie listopada 2014 r. w B. przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, pozbawili P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnęli go do samochodu marki A. (...), a następnie przewieźli do lasu w okolicy osiedla (...), po czym po opuszczeniu samochodu bili go pięściami po brzuchu i twarzy, a następnie zawieźli go do mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali zaboru dokumentacji samochodowej, tzw. briefy,
- w dniu 29.11.2014 r. w B. przy ul. (...), celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki pozbawili P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnęli go do samochodu marki A. (...), a następnie przewieźli go w okolice lotniska na K., gdzie po opuszczeniu pojazdu bili go po twarzy, głowie, całym ciele rękoma oraz pałąk, a następnie kopali leżącego P. M. oraz wykręcili nadgarstek, powodując u pokrzywdzonego podbiegnięcia krwawe na twarzy oraz stłuczenie nadgarstka lewego i złamanie kości łódeczkowatej nadgarstka lewego, po czym zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500 zł,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XLVIII. w dniu 29.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2535,76 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła kredyt w kwocie 2535,76 zł na zakup aparatu S. (...) z przedłużoną gwarancją wspólnie z M. S. (1) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione przez M. S. (1) i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w efekcie czego doprowadził do zawarcia umowy o nr (...) o zakup za kredyt bankowy aparatu S. (...) oraz uzyskał wymieniony aparat, działając na szkodę wymienionego wyżej Banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XLIX. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) z siedzibą w G. Oddział (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.800 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do zatrudnienia A. W. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że nakłonił A. W. (2) aby złożyła wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 11.800 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz uprzednio podrobionym przez M. S. (1) zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyludzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zatrudnienia A. W. (2), czym działał na szkodę (...) z siedzibą w G.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

L. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę,

w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł wspólnie z M. S. (1) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz uprzednio podrobionym przez M. S. (1) zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LI. w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4523 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) – (...) sp. z o.o. w B. co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 4523 zł wspólnie z M. S. (1) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w łącznej kwocie 4523 zł na zakup w systemie ratalnym telewizora (...) L.(...) z przedłużoną gwarancją oraz pakietem bezpłatnej naprawy wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz ze stwierdzającym nieprawdę, uprzednio podrobionym przez M. S. (1) i M. F. zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionym wyżej Banku,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LII. w dniu 24.02.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F., A. W. (2) i innymi osobami, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat pożyczki oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 70.000 zł nakłonił ją, a następnie doprowadził do tego, że złożyła wniosek o przyznanie kredytu w kwocie 70.000 zł wraz z podrobioną umową o pracę na czas nieokreślonych w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W. na stanowisku specjalisty ds. marketingu z dochodem netto 4050 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LIII. w dniu 27.02.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3197 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do tożsamości M. S. (1) podającego się za P. R. i posługującego się dowodem osobistym P. R. oraz co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, a także co do jego zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że chcąc aby M. S. (1) podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym wyłudził pożyczkę na zakup narożnika(...), nakłonił go do tego, a następnie doprowadził do tego, że złożył jako P. R. wniosek o przyznanie pożyczki na zakup narożnika (...) o wartości 3070 zł wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę nr (...) pożyczki kwoty 3197 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz P. R.,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LIV. w marcu 2015 r. w B. i B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), A. Z. i nieustaloną osobą, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podrobił dowód osobisty na nazwisko B. W., w ten sposób, że w zamian za kwotę 20.000 zł skontaktował A. W. (1) z nieustaloną osobą, dostarczył skan zdjęcia A. Z., po czym za pośrednictwem A. W. (1) odebrał w B. podrobiony dowód, w celu użycia przez A. Z. za autentyczny,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LV. w dniu 06.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. z siedziba w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.771, 28 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Agencji (...) Banku (...) S.A. w B. co do tożsamości M. S. (1), który podawał się i posługiwał dowodem osobistym P. R. oraz co do zamiaru i możliwości spłaty przez M. S. (1) podającego się za P. R. rat pożyczki, a także co do jego zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że chcąc by M. S. (1) podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym wyłudził pożyczkę w kwocie 16.771, 29 zł skontaktował go ze swoją znajomą pracownicą wymienionej wyżej Agencji, a następnie doprowadził do tego, że M. S. (1) złożył jako P. R. wniosek nr (...) ((...)) o przyznanie pożyczki w wymienionej wyżej kwocie wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę pożyczki nr (...) kwoty 16.771, 28 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) S.A. w W. oraz P. R.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LVI. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedziba w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat pożyczki oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł nakłonił ją, a następnie doprowadził do tego, że złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LVII. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), A. W. (1), V. K. i S. G. (1), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6860,40 zł oraz O. Polska do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1559,98 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. z siedzibą we W. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził kredyt na zakup towaru w systemie ratalnym, skontaktował go z V. K., celem uzyskania podrobionego przez V. K. zaświadczenia o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), po czym B. S. (2) wraz z wymienionymi osobami, zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu po złożeniu nieprawdziwego oświadczenia o zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...) od dnia 02.10.2014 r. na stanowisku elektryka/serwisanta doprowadził do zawarcia umowy z S. C. Bank o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) w wymienionej wyżej kwocie na zakup towarów w postaci dwóch telewizorów (...) o łącznej wartości 1898,10 zł, telewizora (...) o wartości 2190 zł, odkurzacza (...) (...) o wartości 429, 99 zł oraz płyty indukcyjnej (...) o wartości 1399, 99 zł oraz umowy nr (...). (...) z O. Polska, działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LVIII. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z V. K., B. S. (2), A. W. (1) i S. G. (1), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5067 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia B. S. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyludził kredyt w wysokości 5067 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, skontaktował go z V. K., celem uzyskania podrobionego przez V. K. zaświadczenia o jego zatrudnieniu w(...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), po czym B. S. (2) wraz z wymienionymi osobami udał się do sklepu (...) w B., gdzie zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu złożył wniosek nr (...) o kredyt w wymienionej wyżej kwocie, lecz zamierzonego celu wyludzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LIX. w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), V. K., S. G. (1), B. S. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 719, 99 zł za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika (...) sp. z o.o. Punkt Sprzedaży (...) w B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się przez B. S. (2) z zawartej umowy, w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyludził dla niego telefon w kredycie, zatajając brak zamiaru wywiązania się z umowy, w szczególności brak zamiaru i możliwości B. S. (2) spłacania rat oraz regulowania rachunku z tytułu świadczonych usług, nakłonił B. S. (2) i doprowadził go do zawarcia z (...) sp. z o.o., po przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 13.10.2014, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której B. S. (2) otrzymał w cenie promocyjnej rozłożonej na raty telefon marki S. (...) mimi (...) B. E. o wartości 719,99 zł, nie wywiązując się z umowy, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LX. w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z V. K., B. S. (2), A. W. (1), S. G. (1), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5442 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia B. S. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyludził kredyt w wysokości 5442 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, skontaktował go z V. K., celem uzyskania podrobionego przez V. K. zaświadczenia o jego zatrudnieniu w(...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), a następnie doprowadził B. S. (2) do złożenia wniosku nr (...) o kredyt w ww. kwocie wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 02.10.2014 na czas nieokreślony na stanowisku elektryka/serwisanta, lecz zamierzonego celu wyludzenia kredytu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXI. w dniu 07.05.2015 r. w B. w mieszkaniu przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał substancję psychotropową w postaci tabletki o wadze 0,32 zawierającą (...),

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

A. W. (1) został oskarżony o to, że:

LXII. w okresie co najmniej od 19.09.2014 r. do dnia 07.05.2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. S. (2), A. Z. i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze

zbrojnym mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nielegalnym uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, lekami oraz wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych oraz podrabianiu dokumentów,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.,

LXIII. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 21.09.2013 r. do 21.12.2013 r. w miejscowości Ś., gm. Ł. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. Z. i innymi osobami, przemocą oraz groźbą zamachu na życie i zdrowie doprowadził J. P. do rozporządzenia mieniem w kwocie 9.000 zł, w ten sposób, iż po wejściu do baru prowadzonego przez J. P. wspólnie i w porozumieniu z A. Z. i dwoma innymi mężczyznami popychał J. P., a następnie grożąc mu pozbawieniem życia przedmiotem przypominającym broń oraz spalaniem należącego do niego baru doprowadził go do wydania kwoty 9.000 zł w zamian za rzekomy dług, jaki miał powstać w związku z uszkodzeniem wstawionego do baru około miesiąc wcześniej automatu do gry, utargiem automatu, kosztami dojazdu do baru, działając w ten sposób na szkodę J. P., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy,

tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXIV. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 1 stycznia 2015 r. do 31 marca 2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy udzielił pięciokrotnie R. R. (1) substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości pięciu porcji,

tj. o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXV. w marcu 2015 r. w B. i B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z A. Z., M. S. (2) i nieustaloną osobą podrobił dowód osobisty na nazwisko B. W., w ten sposób, że po uzyskaniu od A. Z. zlecenia uzyskanie podrobionego dowodu zawierającego jego wizerunek na nazwisko innej osoby, w zamian za zobowiązania finansowe, dostarczył za pośrednictwem M. S. (2) nieustalonej osobie skan zdjęcia A. Z., po czym odebrał w B. podrobiony dowód, a następnie dostarczył go A. Z. w celu użycia za autentyczny,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXVI. w okresie od bliżej nieustalonego dnia od 29 marca 2015 r. do 9 kwietnia 2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 740 g w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od M. S. (1), a następnie zbył je M. O. za kwotę nie mniejszą niż 7000 zł, celem dalszej odsprzedaży odbiorcom hurtowym i detalicznym,

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

LXVII. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), M. S. (2), V. K. i S. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6860,40 zł oraz O. Polska do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1559,98 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. z siedzibą we W. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził kredyt na zakup towaru w systemie ratalnym, przekazał mu podrobione przez V. K. zaświadczenie o jego zatrudnieniu w(...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), a następnie udał się z nim

do sklepu (...) w B., gdzie zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu po złożeniu nieprawdziwego oświadczenia przez B. S. (2) o zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...) od dnia 02.10.2014 r. na stanowisku elektryka/serwisanta doprowadził do zawarcia umowy o kredyt w wymienionej wyżej kwocie na zakup towarów w postaci dwóch telewizorów (...) o łącznej wartości 1898,10 zł, telewizora (...) o wartości 2190 zł, odkurzacza (...) (...) o wartości 429,99 zł oraz płyty indukcyjnej (...) o wartości 1399, 99 zł, działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz umowy nr (...). (...) z O. Polska, działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXVIII. w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), M. S. (2), V. K. i S. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5067 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia B. S. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyłudził kredyt w wysokości 5067 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, przekazał mu podrobione przez V. K. zaświadczenie o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), a następnie udał się z nim do sklepu (...) w B., gdzie wraz z B. S. (2) i wymienionymi osobami, zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu złożył wnioski nr (...) o kredyt w ww. kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXIX. w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), V. K., S. G. (1), B. S. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 719, 99 zł za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika (...) sp. z o.o. Punkt Sprzedaży (...) w B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się przez B. S. (2) z zawartej umowy, w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził telefon w kredycie, zatajając brak zamiaru wywiązania się z umowy, w szczególności brak zamiaru i możliwości B. S. (2) spłacania rat oraz regulowania rachunku z tytułu świadczonych usług, nakłonił B. S. (2) i doprowadził go do zawarcia z (...) sp. z o.o., po przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 13.10.2014, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której B. S. (2) otrzymał w cenie promocyjnej rozłożonej na raty telefon marki S. (...) mimi (...) B. E. o wartości 719, 99 zł, nie wywiązując się z umowy, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXX. w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), M. S. (2), V. K. i S. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5442 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyłudził kredyt w wysokości 5442 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, przekazał mu podrobione przez V. K. zaświadczenie o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), w celu aby ten złożył wniosek o przyznanie kredytu nr (...) w wymienionej wyżej kwocie wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 02.10.2014 na czas nieokreślony na stanowisku elektryka/serwisanta, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację B. S. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXXI. w dniu 27.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), V. K., S. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5442 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że złożył za pośrednictwem Internetu wnioski o przyznanie pożyczki ratalnej B. S. (2) w kwocie 5442 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie B. S. (2) w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...), lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację jego zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. M. (1) został oskarżony o to, że:

LXXIII. w okresie co najmniej od 28.11.2014 r. do 10.05.2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. S. (2), A. W. (1) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nielegalnym uczestniczeniu w obrocie środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, lekami, bronią i amunicją oraz wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych oraz podrabianiu dokumentów,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.,

LXXIV. w okresie od bliżej nieustalonego dnia do 11.05.2015 r. w Z. w mieszkaniu przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci rewolweru E. V. 2,5 kal. 6/10 mm nr (...) produkcji tureckiej,

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXV. w okresie od 08.05.2015 r. do 10.05.2015 r. w G. na terenie(...), K. na terenie S. oraz bliżej nieustalonych miejscach wN., D.,H., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom ustawy dokonywał przewozu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w postaci płynnej w bliżej nieustalonej ilości, w ten sposób, że przewoził ją w swoim samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXVI. w dniu 23.03.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, bez wymaganego zezwolenia handlował bronią palną (...) kal. 12GA nr (...) oraz amunicją w postaci 62 naboju produkcji USA W. w ten sposób, że po uzyskaniu tej broni i amunicji od nieustalonej osoby przekazał ją za pośrednictwem nieustalonego mężczyzny M. S. (1), celem dalszej sprzedaży, którą to broń i amunicję M. S. (1) następnie zbył innym ustalonym osobom za kwotę 6.000 zł,

tj. o czyn z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

A. Z. został oskarżony o to, że:

LXXVII. w okresie co najmniej od 19.09.2014 r. do dnia 19.05.2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. S. (2), A. W. (1) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej o charakterze zbrojnym mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nielegalnym uczestniczeniu w obrocie środkami

odurzającymi, substancjami psychotropowymi, lekami oraz wyrobami akcyzowymi bez polskich znaków akcyzy, wymuszeniami rozbójniczymi, wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych oraz podrabianiu dokumentów,

tj. o czyn z art. 258 § 2 k.k.,

LXXVIII. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od 21.09.2013 r. do 21.12.2013 r. w miejscowości Ś., gm. Ł., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1) i innymi nieustalonymi osobami, przemocą oraz groźbą zamachu na życie i zdrowie, doprowadził J. P. do rozporządzenia mieniem w kwocie 9.000 zł, w ten sposób, iż po wejściu do baru prowadzonego przez J. P. wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1) i dwoma innymi mężczyznami popychał J. P., a następnie grożąc mu pozbawieniem życia przedmiotem przypominającym broń oraz spaleniem należącego do niego baru doprowadził go do wydania kwoty 9.000 zł w zamian za rzekomy dług, jaki miał powstać w związku z uszkodzeniem wstawionego do baru około miesiąc wcześniej automatu do gry, utargiem automatu, kosztami dojazdu do baru, działając w ten sposób na szkodę J. P.,

tj. o czyn z art. 282 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

LXXIX. w marcu 2015 r. w B. i B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym, wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), M. S. (2) i nieustaloną osobą podrobił dowód osobisty na nazwisko B. W., w ten sposób, że zlecił A. W. (1), w zamian za zobowiązania finansowe, uzyskanie podrobionego dowodu, zawierającego jego wizerunek na nazwisko innej osoby, a następnie dostarczył za pośrednictwem A. W. (1) i M. S. (2) nieustalanej osobie skan swojego zdjęcia, po czym za pośrednictwem A. W. (1) odebrał w B. podrobiony dowód, w celu użycia za autentyczny,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXXX. w dniu 19.05.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci rewolweru N. wz. (...) 7,62 mm o numerze (...)(...) produkcji radzieckiej z 1939 i amunicję do broni palnej w postaci 23 naboju rewolwerowych kal. 7,62 mm wz. N. produkcji radzieckiej z lat 1939 (jeden nabój), 1942 (osiemnaście naboju), 1944 (jeden nabój) i 1945 (trzy naboje),

tj. o czyn z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

D. G. został oskarżony o to, że:

XCII. w okresie od 01.11.2014 r. do dnia 16.12.2014 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), J. Z. i innym ustalonym mężczyzną brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw wymuszeń rozbójniczych oraz przestępstw polegających na stosowaniu gróźb bezprawnych i przemocy wobec osoby, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

XCIII. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 01.11.2014 r. do 29.11.2014 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na polecenie i pod kierownictwem M. S. (2), wspólnie i w porozumieniu z J. Z. i inną osobą, stosował wobec P. M. groźbę bezprawną uszkodzenia ciała oraz przemoc, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz usiłował doprowadzić P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, a ponadto w dniu 29.11.2014 r. ukradł używając przemocy wobec P. M. pieniądze w kwocie 500 zł, a mianowicie:

- nieustalonego dnia na początku listopada 2014 r. w B. w Hotelu (...) przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie

i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki stosował wobec P. M. w wyżej wymienionym celu groźbę bezprawną zamachu na zdrowie,

- nieustalonego dnia w połowie listopada 2014 r. w B. przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, pozbawił P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnął go do samochodu marki A. (...), a następnie przewiózł do lasu w okolicach osiedla (...), po czym po opuszczeniu samochodu bił go pięściami po brzuchu i twarzy, a następnie zawiózł go do mieszkania przy ul. (...), skąd dokonał zaboru dokumentacji samochodowej, tzw. briefy,
- w dniu 29.11.2014 r. w B. przy ul. (...), celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki pozbawił P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnął go do samochodu marki A. (...), a następnie przewiózł go w okolice lotniska na K., gdzie po opuszczeniu pojazdu bił go po twarzy, głowie, całym ciele rękoma oraz pałką, a następnie kopał leżącego P. M. oraz wykręcił nadgarstek, powodując u pokrzywdzonego podbiegnięcia krwawe na twarzy oraz stłuczenie nadgarstka lewego i złamanie kości łódeczkowatej nadgarstka lewego, powodując naruszenie czynności ciała na okres przekraczający 7 dni, po czym zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500 zł,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

XCIV. w dniu 15.04.2015 r. w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że złożył wniosek nr (...) o udzielenie kredytu w kwocie 50.000 zł wraz z nieprawdziwym pisemnym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. od 03.04.2014 r. na stanowisku serwisanta, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k.

XCV. w dniu 16.04.2015 r. w Z. przy ul. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 49.800 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika ww. instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że złożył wniosek nr (...) ((...)) o udzielenie pożyczki gotówkowej w kwocie 49.800 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. w W. od kwietnia 2014 r. na stanowisku serwisanta, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k.

XCVI. nieustalonego dnia maja 2015 r. w H. w lokalu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (2) oraz dwoma innymi nieustalonymi mężczyznami stosował wobec E. T. (1), J. F. (1), K. G. (2) i J. S. (1) groźbę bezprawną pozbawienia życia, celem zmuszenia do klęknienia i pozostania wewnątrz lokalu oraz krótkotrwale pozbawił ich wolności zamykając drzwi lokalu i zabierając telefony komórkowe, celem uniemożliwienia kontaktu z innymi osobami,

tj. o czyn z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 1 k.k.

P. W. (1) został oskarżony o to, że:

XCVII. w okresie od 11.12.2015 r. do 19.12.2015 r. w T. i B., działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, celem wywarcia wpływu na P. M., będącego świadkiem w śledztwie V Ds. 34/15 nakłaniał go do zeznania nieprawdy w zakresie dotyczącym przestępstw popełnionych na jego szkodę przez D. G., J. Z. i innego mężczyznę poprzez zaprzeczenie temu co wcześniej zeznał w śledztwie V Ds. 34/15 oraz do złożenia zeznań o nieprawdziwej treści wcześniej przygotowanej przez inną osobę, oferując mu w zamian kwotę 6000 zł, a następnie stosował wobec P. M. groźbę bezprawną pozbawienia wolności i uszkodzenia ciała,

tj. o czyn z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2018 roku w sprawie o sygn. akt III K 48/16 Sąd Okręgowy w Białymstoku:

A.

1. W ramach czynu opisanego w pkt. I oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 28 stycznia 2015 r. do 27 marca 2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. F., M. S. (2), A. W. (2) i innymi osobami kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnienie przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych tj. czynu z art. 258 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 3 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. II, z tym że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej” tj. czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. III z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej”, tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, zaś na podstawie 19 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

4. W ramach czynów opisanych w pkt. IV, V, VI, VII, VIII, IX, X XI, XII, XVI, XVII, XXIII, XXIV i XXV oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 28 stycznia 2015 r. do 26 marca 2015 w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu wprowadzając w błąd dotyczący zamiaru spłaty zaciąganych zobowiązań inne osoby – pracowników sklepów, banków, spółdzielczej kasy oszczędnościowo – kredytowej i sklepów zarówno wykorzystując w celu uzyskania kredytów i pożyczek bankowych jako autentyczne sfalszowane dokumenty, bądź składając nierzetelne pisemne oświadczenia jak i bez posługiwania się takimi dokumentami dwukrotnie doprowadził ich do rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 7 124,12 zł i dwunastokrotnie usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 201 310,86 zł w ten sposób, że:

a) w dniu 28.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3119 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 3119 zł na zakup telewizora (...). (...) z gwarancją PLUS G+, wspólnie z M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z., ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, w

efekcie czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w wymienionej wyżej kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionego wyżej Banku,

b) w dniu 28.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.588,36 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu I- (...) sp. z o.o.(...) co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia A. W. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) złożyła wniosek o przyznanie kredytu w kwocie 4.100 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie, przekazał jej uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, w efekcie czego doprowadził do zawarcia umowy przez A. W. (2) o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 4.588,36 zł na telewizor marki S. (...) oraz uzyskał wymieniony telewizor,

c) w dniu 29.01.2015 r. w B. przy ul.(...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, doprowadził (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2535,76 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 2535,76 zł na zakup aparatu S. (...) z przedłużoną gwarancją, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w efekcie czego doprowadził do zawarcia umowy o nr (...) o zakup za kredyt bankowy zakup aparatu S. (...) oraz uzyskał wymieniony aparat, działając na szkodę wymienionego wyżej Banku,

d) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. F., M. S. (2) i A. W. (2) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) z siedzibą w G. Oddział (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.800 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do zatrudnienia A. W. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w wymienionej wyżej kwocie, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, w efekcie czego A. W. (2) złożyła wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 11.800 zł wraz z wyżej wymienionym zaświadczeniem o zatrudnieniu, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zatrudnienia A. W. (2), czym działała na szkodę (...) z siedzibą w G.,

e) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz uprzednio podrobionym zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia

pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

f) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4523 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) – net sp. z o.o. (...) co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła kredyt w kwocie 4523 zł, wspólnie z M. S. (2) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w łącznej kwocie 4523 zł na zakup w systemie ratalnym telewizora (...) L(...) z przedłużoną gwarancją oraz pakietem bezpłatnej naprawy wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz ze stwierdzającym nieprawdę, uprzednio podrobionym przez M. S. (1) i M. F. zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer – sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, lecz zamierzonego celu wyludzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionego wyżej Banku,

g) w dniu 30.01.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła kredyt w kwocie 1.000 zł, wspólnie z M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 1000 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w firmie (...) z/s Z. ul. (...)” na stanowisku kierowniczym z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2775,07 zł brutto, lecz zamierzonego celu wyludzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionego wyżej Banku,

h) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić nieustaloną instytucję finansową do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4699 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła telefon w kredycie, wspólnie z M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał podrobione przez siebie i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła ustny wniosek o zakup telefonu na kredyt oraz przedłożyła uprzednio podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyludzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2),

i) w dniu 24.02.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F., A. W. (2) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat pożyczki oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyludziła kredyt w kwocie 70.000 zł nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził, że złożyła wniosek o przyznanie kredytu w kwocie 70.000 zł wraz z podrobioną umową o pracę na czas nieokreślonych w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W. na stanowisku specjalisty ds. marketingu z dochodem netto 4050

zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

j) w dniu 01.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3972,86 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w wymienionej wyżej kwocie nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia za pośrednictwem Internetu wniosku (...) o przyznanie pożyczki w kwocie 3972,86 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w firmie (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 7934,43 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

k) w dniu 04.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F., A. W. (2) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w wymienionej wyżej kwocie nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia wniosku nr (...) o przyznanie pożyczki w kwocie 1000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A.,

l) w dniu 26.03.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) O. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 31.197 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2), w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła pożyczkę w wymienionej wyżej kwocie nakłonił ją, a następnie doprowadził do złożenia wniosku o kredyt w wymienionej wyżej kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) O. K.

m) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F., A. W. (2) i innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia wniosku nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

n) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 50.000 zł nakłonił ją do tego, a następnie doprowadził do złożenia wniosku o przyznanie kredytu w wymienionej wyżej kwocie wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu na umowę o pracę od 01.10.2014 r. oraz o uzyskiwanych dochodach w wysokości 6500 zł brutto, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. we W.,

tj. czynu z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

5. W ramach czynu opisanego w pkt. XIII oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 26 lutego 2015 r. w B. przy ul. (...)działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, podstępnie wprowadzając w błąd funkcjonariusza publicznego – notariusza M. R. (2) wyłudził poświadczenie nieprawdy dotyczące tożsamości osoby będącej jedną ze stron umowy i zarazem w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci umowy sprzedaży spółki (...) sp. z o.o. w W. w ten sposób, że w obecności notariusza M. R. (1), podając się za P. R. oraz posługując się jego dowodem osobistym podrobił podpis P. R. na umowie z dnia 26.02.2015 r. sprzedaży udziałów spółki (...) sp. z o.o. w W., która to umowa została następnie zarejestrowana w repertorium (...) notariusza M. R. (1) tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

6. W ramach czynu opisanego w pkt. XIV oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 26.02.2015 r. w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu użycia za autentyczny podrobił dokument wniosku o wpis do centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej w ten sposób, że podając się za P. R. oraz posługując się jego dowodem osobistym podrobił podpis P. R. na wniosku o wpis do centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej o nazwie (...), tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

7. W ramach czynów opisanych w pkt. XV, XVIII i XIX oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 27 lutego 2015 r. do 7 marca 2015 w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2) oraz bez jego udziału, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu wprowadzając w błąd dotyczący swojej tożsamości oraz zdolności i zamiaru spłaty zaciąganych zobowiązań inne osoby – pracowników sklepów i banku, wykorzystując w celu uzyskania kredytów i pożyczki bankowej jako autentyczne sfalszowane dokumenty, trzykrotnie doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 23 597,28 zł w ten sposób, że:

a) w dniu 27.02.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3197 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do swojej tożsamości podając się za P. R., posługując się dowodem osobistym P. R. oraz podrabiając jego podpisy na dokumentacji bankowej, a także co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki i co do zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym złożył jako P. R. wniosek o przyznanie pożyczki na zakup narożnika (...) o wartości 3070 zł wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę nr (...) pożyczki kwoty 3197 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz P. R.,

b) w dniu 06.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.771, 28 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Agencji (...) Banku (...) S.A. w B. co do swojej tożsamości podając się za P. R., posługując się dowodem osobistym P. R. oraz podrabiając jego podpisy na dokumentacji bankowej, a także wprowadzając w błąd co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, a także co do zatrudnienia na umowę o pracę w

(...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym złożył jako P. R. wniosek nr (...) ((...)) o przyznanie pożyczki w wymienionej wyżej kwocie wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę pożyczki nr (...) kwoty 16.771, 28 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) S.A. w W. oraz P. R.,

c) w dniu 07.03.2015 r. w B., przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3629 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do swojej tożsamości podając się za P. R. i posługując się dowodem osobistym P. R. i podrabiając jego podpisy na dokumentacji bankowej oraz co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, a także co do zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym złożył jako P. R. wniosek o przyznanie kredytu w wymienionej wyżej kwocie wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w efekcie czego zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu doprowadził do zawarcia umowy z (...) Bank (...) S.A. nr (...) o zakup za kredyt bankowy sprzętu AGD o wartości 3629 zł, działając na szkodę wymienionego wyżej banku oraz P. R.,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

8. W ramach czynów opisanych w pkt. XX, XXI, XXVI, XXVII, XXVIII i XXX oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 9 marca 2015 r. do 7 maja 2015 r. w B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu wbrew przepisom – art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 15 kg i 12,8 g i środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 196,4 g w ten sposób, że nabywał wymienione wyżej narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie przekazywał nieodpłatnie A. W. (1) i sprzedawał funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, w celu dalszej odsprzedaży uzyskując z tego korzyść majątkową w łącznej kwocie 106 300 zł, a mianowicie:

a) w dniu 09.03.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 492, 1 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 4000 zł,

b) w dniu 19.03.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 2947,4 g oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w łącznej ilości 196, 4 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 25.300 zł,

c) bliżej nieustalonego dnia w okresie od 29 do 31 marca 2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył

w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 40 g, w ten sposób, że przekazał te narkotyki A. W. (1), celem dalszej odsprzedaży M. O.,

d) bliżej nieustalonego dnia w okresie od 8 do 9 kwietnia 2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 700 g, w ten sposób, że przekazał te narkotyki A. W. (1), celem dalszej odsprzedaży M. O.,

e) w dniu 14.04.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 4857, 5 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 35.000 zł,

f) w dniu 07.05.2015 r. w B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 5975, 8 g, w ten sposób, że nabył wymienione narkotyki od nieustalonej osoby, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji za kwotę 42.000 zł,

tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności i 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

9. Za czyn opisany w pkt. 8 na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 15 kg i 12,8 g i środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 196,4 g.

10. Za czyn opisany w pkt. 8 na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek korzyści majątkowej w kwocie 64 300 zł.

11. W ramach czynu opisanego w pkt. XXII oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 23.03.2015 r. na parkingu przy trasie nr (...) w okolicach Z., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, bez wymaganego zezwolenia handlował bronią palną oraz amunicją w ten sposób, że zakupił od nieustalonej osoby strzelbę powtarzalną (...) kal. 12 GA nr (...) oraz 62 naboje produkcji USA W. kal. 12, odebrał je od nieustalonego pośrednika, a następnie sprzedał je funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w kwocie 6.000 zł, tj. czynu z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

12. Za czyn opisany w pkt. 11 na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek majątkowej w kwocie 6000 (sześciu tysięcy) złotych.

13. W ramach czynu opisanego w pkt. XXIX oskarżonego **M. S. (1)** uznał za winnego tego, że w dniu 24.04.2015 r. na parkingu przy trasie nr (...) w okolicach Z., uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, bez wymaganego zezwolenia handlował bronią palną oraz amunicją, a ponadto wbrew przepisom – art. 33 – 35 i 37 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami substancji

psychotropowej i środka odurzającego w ten sposób, że zakupił od nieustalonej osoby karabinek automatyczny(...) (...) z 1963 r. i 2 magazynki naboje pochodzące od karabinków automatycznych o końcówkach numerów (...) oraz (...) oraz naboje pośrednie kal. 7,62 mm w ilości 100 sztuk, amfetaminę i fenyloaceton w łącznej ilości 1010 ml oraz środek odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 49,01 g, a następnie sprzedał wyżej wymieniony karabinek z amunicją oraz wymienione wyżej substancje psychotropowe i środek odurzający funkcjonariuszom Policji wykonującym czynności operacyjne na podstawie art. 19 a ustawy z dnia 06.04.1990 r. o Policji, uzyskując z tego korzyść majątkową w łącznej kwocie 17.600 zł, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

14. Za czyn opisany w pkt. 13 na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i fenyloacetonu w łącznej ilości 1010 ml oraz środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 49,01 g.

15. Za czyn opisany w pkt. 13 na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek majątkowej w kwocie 6000 zł (sześciu tysięcy złotych).

16. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu **M. S. (1)** karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności i 500 (pięciuset) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

17. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu **M. S. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 7 maja 2015 r. od godziny 16.30 do dnia 20 kwietnia 2018 r.

C.

1. W ramach czynu opisanego w pkt. XLVI oskarżonego **M. S. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od 29 stycznia 2015 r. do 27 marca 2015 r. w B. i Z., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F., A. W. (1), A. W. (2), B. S. (2) i innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych tj. o czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

2. W ramach czynu opisanego w pkt. XLVII oskarżonego **M. S. (2)** uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 01.11.2014 r. do 29.11.2014 r. w B., uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polecił D. G., ustalonej osobie i innemu nieustalonemu mężczyźnie wykonanie czynów zabronionych oraz kierował wykonaniem tych czynów polegających na stosowaniu wobec P. M. groźby bezprawnej uszkodzenia ciała oraz przemocy, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz na usiłowaniu doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, w wyniku czego D. G., ustalona osoba oraz inny nieustalony sprawca:

- nieustalonego dnia na początku listopada 2014 r. w B. w Hotelu (...) przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki stosowali wobec P. M. groźbę bezprawną zamachu na zdrowie,

- nieustalonego dnia w połowie listopada 2014 r. w B. przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, pozbawili P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnęli go do samochodu marki A. (...), a następnie przewieźli do lasu w okolicy osiedla (...), po czym po opuszczeniu samochodu bili go pięściami po brzuchu i twarzy, a następnie zawieźli go do mieszkania przy ul. (...), skąd dokonali zaboru dokumentacji samochodowej, tzw. briefy,
- w dniu 29.11.2014 r. w B. przy ul. (...), celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki pozbawili P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnęli go do samochodu marki A. (...), a następnie przewieźli go w okolice lotniska na K., gdzie po opuszczeniu pojazdu bili go po twarzy, głowie, całym ciele rękoma oraz pałką, a następnie kopali leżącego P. M. oraz wykręcili nadgarstek, powodując u pokrzywdzonego podbiegnięcia krwawe na twarzy oraz stłuczenie nadgarstka lewego i złamanie kości łódeczkowatej nadgarstka lewego,

tj. o czynu z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i to na podstawie art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 100 (stu) złotych.

3. W ramach czynów opisanych w pkt. XLVIII, XLIX, L, LI, LII, LVI, LVII, LVIII, LIX, LX oskarżonego **M. S. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od 29 stycznia 2015 r. do 27 marca 2015 w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F., A. W. (2), A. W. (1), B. S. (2) i innymi ustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu wprowadzając w błąd dotyczący zamiaru spłaty zaciąganych zobowiązań inne osoby – pracowników sklepów, banków, spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej i sklepów zarówno wykorzystując w celu uzyskania kredytów i pożyczek bankowych jako autentyczne sfalszowane dokumenty, bądź składając nierzetelne pisemne oświadczenia jak i bez posługiwania się takimi dokumentami trzykrotnie doprowadził ich do rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 11 676,13 zł i siedmiokrotnie usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 116 562 zł w ten sposób, że:

a) w dniu 29.01.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2535,76 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez A. W. (2) oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 2535,76 zł na zakup aparatu S. (...) z przedłużoną gwarancją wspólnie z M. S. (1) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał jej uprzednio podrobione przez M. S. (1) i M. F. zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)", w efekcie czego doprowadził do zawarcia umowy o nr (...) o zakup za kredyt bankowy aparatu S. (...) oraz uzyskał wymieniony aparat, działając na szkodę wymienionego wyżej Banku,

b) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2) w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) z siedzibą w G. Oddział (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 11.800 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki oraz co do zatrudnienia A. W. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że nakłonił A. W. (2) aby złożyła wniosek o przyznanie pożyczki w kwocie 11.800 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz uprzednio podrobionym przez M. S. (1)

zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zatrudnienia A. W. (2), czym działał na szkodę (...) z siedzibą w G.,

c) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł wspólnie z M. S. (1) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz uprzednio podrobionym przez M. S. (1) zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na czas nieokreślony na stanowisku kierownika z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 2000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

d) w dniu 30.01.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4523 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) – net sp. z o.o. w B. co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat kredytu oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 4523 zł wspólnie z M. S. (1) i M. F. nakłonił ją do tego oraz przekazał zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)”, w wyniku czego A. W. (2) złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w łącznej kwocie 4523 zł na zakup w systemie ratalnym telewizora (...) L.(...) z przedłużoną gwarancją oraz pakietem bezpłatnej naprawy wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie oraz ze stwierdzającym nieprawdę, uprzednio podrobionym przez M. S. (1) i M. F. zaświadczeniem o zatrudnieniu w firmie (...) z/s Z. ul. (...), NIP (...) REGON (...)” od dnia 01.03.2014 r. na stanowisku kasjer - sprzedawca z wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 1600 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę wymienionym wyżej Banku,

e) w dniu 24.02.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F., A. W. (2) i innymi osobami, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat pożyczki oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 70.000 zł nakłonił ją, a następnie doprowadził do tego, że złożyła wniosek o przyznanie kredytu w kwocie 70.000 zł wraz z podrobioną umową o pracę na czas nieokreślonych w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W. na stanowisku specjalisty ds. marketingu z dochodem netto 4050 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia pożyczki nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w W.,

f) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F. i A. W. (2), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika wskazanej instytucji finansowej co do zamiaru i możliwości spłaty przez A. W. (2) rat pożyczki oraz co do jej zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by A. W. (2) wyłudziła kredyt w kwocie 10.000 zł nakłonił ją, a następnie doprowadził do tego, że złożyła wniosek nr (...) o przyznanie kredytu w kwocie 10.000 zł, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację zdolności kredytowej A. W. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą w W.,

g) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), A. W. (1) i innymi ustalonymi osobami uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6860,40 zł oraz O. Polska do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1559,98 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. z siedzibą we W. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził kredyt na zakup towaru w systemie ratalnym, skontaktował go z ustaloną osobą, celem uzyskania podrobionego przez ustaloną osobę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), po czym B. S. (2) wraz z wymienionymi osobami, zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu po złożeniu nieprawdziwego oświadczenia o zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...) od dnia 02.10.2014 r. na stanowisku elektryka/serwisanta doprowadził do zawarcia umowy z S. C. Bank o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) w wymienionej wyżej kwocie na zakup towarów w postaci dwóch telewizorów (...) o łącznej wartości 1898, 10 zł, telewizora (...) o wartości 2190 zł, odkurzacza (...) (...) o wartości 429, 99 zł oraz płyty indukcyjnej (...) o wartości 1399,99 zł oraz umowy nr (...). (...) z O. Polska, działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

h) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), A. W. (1) i innymi ustalonymi osobami uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5067 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia B. S. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyłudził kredyt w wysokości 5067 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, skontaktował go z ustaloną osobą, celem uzyskania podrobionego przez Ustaloną osobę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), po czym B. S. (2) wraz z wymienionymi osobami udał się do sklepu (...) w B., gdzie zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu złożył wnioski nr (...) o kredyt w wymienionej wyżej kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

i) w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), B. S. (2) i innymi ustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 719,99 zł za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika (...) sp. z o.o. Punkt Sprzedaży (...) w B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się przez B. S. (2) z zawartej umowy, w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził dla niego telefon w kredycie, zatajając brak zamiaru wywiązania się z umowy, w szczególności brak zamiaru i możliwości B. S. (2) spłacania rat oraz regulowania rachunku z tytułu świadczonych usług, nakłonił B. S. (2) i doprowadził go do zawarcia z (...) sp. z o.o., po przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 13.10.2014, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której B. S. (2) otrzymał w cenie promocyjnej rozłożonej na raty telefon marki S. (...) mimi (...) B. E. o wartości 719, 99 zł, nie wywiązując się z umowy, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W.,

j) w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), A. W. (1) i innymi ustalonymi osobami, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5442 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia B. S. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyłudził kredyt w wysokości 5442 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, skontaktował go z ustaloną osobą, celem uzyskania podrobionego przez ustaloną osobę zaświadczenia o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), a następnie doprowadził B. S. (2) do złożenia wniosku nr (...) o kredyt w ww. kwocie wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 02.10.2014 na czas nieokreślony na stanowisku elektryka/serwisanta, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnęli z uwagi na negatywną weryfikację, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 100 (stu) złotych.

4. W ramach czynów opisanych w pkt. LIII, LV oskarżonego **M. S. (2)** uznał za winnego tego, że w okresie od 27 lutego 2015 r. do 6 marca 2015 w B., działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu przestępstwo, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu wprowadzając w błąd dotyczący swojej tożsamości oraz zdolności i zamiaru spłaty zaciąganych zobowiązań inne osoby – pracowników sklepów i banku, wykorzystując w celu uzyskania kredytów i pożyczki bankowej jako autentyczne sfalszowane dokumenty, dwukrotnie doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 19968,28 zł w ten sposób, że:

a) w dniu 27.02.2015 r. w B. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1) uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3197 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) co do tożsamości M. S. (1) podającego się za P. R. i posługującego się dowodem osobistym P. R. oraz co do zamiaru i możliwości spłaty rat pożyczki, a także co do jego zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że chcąc aby M. S. (1) podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym wyłudził pożyczkę na zakup narożnika (...), nakłonił go do tego, a następnie doprowadził do tego, że złożył jako P. R. wniosek o przyznanie pożyczki na zakup narożnika (...) o wartości 3070 zł wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę nr (...) pożyczki kwoty 3197 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz P. R.,

b) w dniu 06.03.2015 r. w B. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.771,28 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika Agencji (...) Banku (...) S.A. w B. co do tożsamości M. S. (1), który podawał się i posługiwał dowodem osobistym P. R. oraz co do zamiaru i możliwości spłaty przez M. S. (1) podającego się za P. R. rat pożyczki, a także co do jego zatrudnienia na umowę o pracę w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w ten sposób, że chcąc by M. S. (1) podając się za P. R. i posługując się jego dowodem osobistym wyłudził pożyczkę w kwocie 16.771, 29 zł skontaktował go ze swoją znajomą pracownicą wymienioną wyżej Agencji, a następnie doprowadził do tego, że M. S. (1) złożył jako P. R. wniosek nr (...) ((...)) o przyznanie pożyczki w wymienionej wyżej kwocie wraz z podrobionym uprzednio zaświadczeniem o zatrudnieniu P. R. w (...) sp. z o.o., ul. (...), (...)-(...) W., w wyniku czego Bank zawarł umowę pożyczki nr (...) kwoty 16.771, 28 zł, której nie spłacano, czym działał na szkodę (...) S.A. w W. oraz P. R.,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia i wolności 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 100 (stu) złotych.

5. W ramach czynu opisanego w pkt. LIV oskarżonego **M. S. (2)** uznał za winnego tego, że w marcu 2015 r. w B. i B., wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), A. Z. i nieustaloną osobą, uczyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podrobił w celu użycia przez A. Z. za autentyczny dowód osobisty na nazwisko B. W., w ten sposób, że w zamian za kwotę 20.000 zł skontaktował A. W. (1) z nieustaloną osobą, dostarczył skan zdjęcia A. Z., po czym za pośrednictwem A. W. (1) odebrał w B. podrobiony dowód, tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia

wolności i 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 100 (stu) złotych.

6. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. za czyn z pkt. 5 orzekł wobec oskarżonego **M. S. (2)** przepadek korzyści w kwocie 20 000 (dwudziestu tysięcy) złotych.

7. Oskarżonego **M. S. (2)** uznał za winnego czynu opisanego w pkt. LXI i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go i wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

8. Za czyn opisany w pkt. 7 na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **M. S. (2)** przepadek substancji psychotropowej w postaci tabletki o wadze 0,32 grama zawierającej (...).

9. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu **M. S. (2)** karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

10. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **M. S. (2)** kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach:

- od 7 maja 2015 r. od godziny 19.10 do 7 sierpnia 2015 r. do godziny 19.10,
- od 21 sierpnia 2015 r. od godziny 10.15 do 4 listopada 2016 r. do godziny 13.45.

D.

1. W ramach czynu opisanego w pkt. LXII oskarżonego **A. W. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 26 marca 2015 r. do 27 marca 2015 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. (1), M. F., M. S. (2), A. W. (2), B. S. (2) i innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających wyłudzeniu kredytów i pożyczek bankowych tj. czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt. 4 k.k. wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 25 zł (dwudziestu pięciu złotych).

2. Oskarżonego **A. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXIII z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym”, tj. czynu z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt. 3 k.k. wymierzył mu karę 11 (jedenastu) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Oskarżonego **A. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXIV z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej”, tj. czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37a k.k. wymierzył mu karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 25 zł (dwudziestu pięciu złotych).

4. Oskarżonego **A. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXV z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej”, tj. czynu z art. 270 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 25 zł (dwudziestu pięciu złotych).

5. Oskarżonego **A. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXVI z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej”, tj. czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia

29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 4 i § 6 pkt. 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 25 zł (dwudziestu pięciu złotych).

6. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. za czyn przypisany w pkt. 5 orzekł wobec oskarżonego **A. W. (1)** przepadek równowartości korzyści uzyskanej z przestępstwa w kwocie 1100,00 zł (jednego tysiąca stu złotych).

7. W ramach czynów opisanych w pkt. LXVII, LXVIII, LXIX i LXX, oskarżonego **A. W. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od 29 stycznia 2015 r. do 27 marca 2015 w B. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), M. F., A. W. (2), B. S. (2) i innymi ustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu wprowadzając w błąd dotyczący zamiaru spłaty zaciąganych zobowiązań inne osoby – pracowników sklepów, banków, spółdzielczej kasy oszczędnościowo – kredytowej i sklepów zarówno wykorzystując w celu uzyskania kredytów i pożyczek bankowych jako autentyczne sfałszowane dokumenty, bądź składając nierzetelne pisemne oświadczenia jak i bez posługiwania się takimi dokumentami dwukrotnie doprowadził ich do rozporządzenia cudzym mieniem o łącznej wartości 9140,37 zł i dwukrotnie usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem o łącznej wartości 10 509 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, a mianowicie:

a) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), M. S. (2) i innymi ustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6860,40 zł oraz O. Polska do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1559,98 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. z siedzibą we W. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził kredyt na zakup towaru w systemie ratalnym, przekazał mu podrobione przez Ustaloną osobę zaświadczenie o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), a następnie udał się z nim do sklepu (...) w B., gdzie zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu po złożeniu nieprawdziwego oświadczenia przez B. S. (2) o zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...) od dnia 02.10.2014 r. na stanowisku elektryka/serwisanta doprowadził do zawarcia umowy o kredyt w wymienionej wyżej kwocie na zakup towarów w postaci dwóch telewizorów (...) o łącznej wartości 1898, 10 zł, telewizora (...) o wartości 2190 zł, odkurzacza (...) (...) o wartości 429, 99 zł oraz płyty indukcyjnej (...) o wartości 1399, 99 zł, działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W. oraz umowy nr (...) (...) z O. Polska, działając na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W.,

b) w dniu 26.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), M. S. (2) i innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5067 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) S.A. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu oraz co do zatrudnienia B. S. (2) na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyłudził kredyt w wysokości 5067 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, przekazał mu podrobione przez ustaloną osobę zaświadczenie o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), a następnie udał się z nim do sklepu (...) w B., gdzie wraz z B. S. (2) i wymienionymi osobami, zatajając brak zamiaru spłacenia kredytu złożył wnioski nr (...) o kredyt w ww. kwocie, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację, czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

c) w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wspólnie i w porozumieniu z M. S. (2), B. S. (2) i innymi ustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 719,99 zł za pomocą wprowadzenia w błąd pracownika (...) sp. z o.o. Punkt Sprzedaży (...) w B. co do zamiaru i możliwości wywiązania się przez B. S. (2) z zawartej umowy, w ten sposób, że chcąc aby B. S. (2) wyłudził telefon w kredycie, zatajając brak zamiaru wywiązania

się z umowy, w szczególności brak zamiaru i możliwości B. S. (2) spłacania rat oraz regulowania rachunku z tytułu świadczonych usług, nakłonił B. S. (2) i doprowadził go do zawarcia z (...) sp. z o.o., po przedłożeniu podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 13.10.2014, umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której B. S. (2) otrzymał w cenie promocyjnej rozłożonej na raty telefon marki S. (...) mimi (...) B. E. o wartości 719,99 zł, nie wywiązując się z umowy, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

d) w dniu 27.03.2015 r. w B. przy ul. (...) działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z B. S. (2), M. S. (2) i innymi ustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5442 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika sklepu (...) w B. co do zamiaru i możliwości spłaty rat kredytu przez B. S. (2) oraz co do jego zatrudnienia na umowę o pracę, w ten sposób, że chcąc by B. S. (2) wyłudził kredyt w wysokości 5442 zł na zakup towaru w systemie ratalnym, przekazał mu podrobione przez ustaloną osobę zaświadczenie o jego zatrudnieniu w (...) K. G. (1), (...)-(...) B., ul. (...), NIP (...), w celu aby ten złożył wniosek o przyznanie kredytu nr (...) w wymienionej wyżej kwocie wraz z nieprawdziwym oświadczeniem o zatrudnieniu i dochodzie w przedsiębiorstwie (...), (...)-(...) B., ul. (...) od dnia 02.10.2014 na czas nieokreślony na stanowisku elektryka/serwisanta, lecz zamierzonego celu wyłudzenia kredytu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację B. S. (2), czym działał na szkodę (...) Bank S.A. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył mu karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 25 zł (dwudziestu pięciu złotych).

8. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonemu A. W. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 700 (siedmiuset) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 25 zł (dwudziestu pięciu złotych).

9. Na podstawie art. 60 § 5 k.k., art. 72 § 1 pkt. 7 k.k. i art. 73 § 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. W. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od przebywania w środowisku osób karanych za przestępstwa i oddał pod dozór kuratora.

10. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu A. W. (1) na poczet orzeczonej wobec niego kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 7 maja 2015 r. od godziny 18.30 do 7 sierpnia 2015 r. do godziny 18.30.

11. Oskarżonego **A. W. (1)** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. LXXI.

F.

1. W ramach czynu opisanego w pkt. LXXIV oskarżonego **M. M. (1)** uznał za winnego tego, że w okresie od bliżej nieustalonego dnia do 11.05.2015 r. w Z. w mieszkaniu przy ul. (...) posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci rewolweru E. V. 2,5 kal. 6/10 mm nr (...) produkcji tureckiej, tj. czynu z art. 263 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **M. M. (1)** kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 10 maja 2015 r. od godziny 19.40 do 10 sierpnia 2015 r. do godziny 13.00.

3. Oskarżonego **M. M. (1)** uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w pkt. LXXIII, LXXV i LXXVI.

G.

1. Oskarżonego **A. Z.** uznał za winnego tego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXXVIII z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym” i czyn ten kwalifikuje na podstawie art. 282 k.k. i za to na podstawie art. 282 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 282 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

2. Oskarżonego **A. Z.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXXIX z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym” i czyn ten zakwalifikował na podstawie art. 270 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

3. Oskarżonego **A. Z.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. LXXX z tym, że z opisu czynu wyeliminował słowa „działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze zbrojnym” i czyn ten zakwalifikował na podstawie art. 263 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu **A. Z.** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu **A. Z.** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 19 maja 2015 r. od godziny 13.40 do 20 maja 2016 r. do godziny 13.40.

6. Oskarżonego **A. Z.** uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w pkt. LXXVII.

I.

1. W ramach czynu opisanego w pkt. XCIII oskarżonego **D. G.** uznał za winnego tego, że w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 01.11.2014 r. do 29.11.2014 r. w B., ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na polecenie i pod kierownictwem **M. S. (2)**, wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi osobami, stosował wobec **P. M.** groźbę bezprawną uszkodzenia ciała oraz przemoc, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności **M. S. (2)** w kwocie 20.000 zł oraz usiłował doprowadzić **P. M.** przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, a ponadto w dniu 29.11.2014 r. ukraść używając przemocy wobec **P. M.** pieniądze w kwocie 500 zł, a mianowicie:

- nieustalonego dnia na początku listopada 2014 r. w B. w Hotelu (...) przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności **M. S. (2)** w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia **P. M.** przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki stosował wobec **P. M.** w w/w celu groźbę bezprawną zamachu na zdrowie,

- nieustalonego dnia w połowie listopada 2014 r. w B. przy ul. (...) celem wymuszenia zwrotu wierzytelności **M. S. (2)** w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia **P. M.** przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, pozbawił **P. M.** wolności, w ten sposób, że siłą wciągnął go do samochodu marki A. (...), a następnie przewiózł do lasu w okolicach osiedla (...), po czym po opuszczeniu samochodu bił go pięściami po brzuchu i twarzy, a następnie zawiózł go do mieszkania przy ul. (...), skąd dokonał zaboru dokumentacji samochodowej, tzw. briefy,

- w dniu 29.11.2014 r. w B. przy ul. (...), celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz celem doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki pozbawił P. M. wolności, w ten sposób, że siłą wciągnął go do samochodu marki A. (...), a następnie przewiózł go w okolice lotniska na K., gdzie po opuszczeniu pojazdu bił go po twarzy, głowie, całym ciele rękoma oraz pałą, a następnie kopał leżącego P. M. oraz wykręcił nadgarstek, powodując u pokrzywdzonego podbiegnięcia krwawe na twarzy oraz stłuczenie nadgarstka lewego i złamanie kości łódeczkowatej nadgarstka lewego, powodując naruszenie czynności ciała na okres przekraczający 7 dni, po czym zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 500 zł,

tj. czynu z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie 280 § 1 k.k. w z w. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

2. Oskarżonego **D. G.** uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt. XCIV i XCV i za każdy z tych czynów na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

3. Oskarżonego **D. G.** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. XCVI i za to na podstawie art. 189 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 189 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **D. G.** karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **D. G.** kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 25 listopada 2015 r. od godziny 8.00 do 4 listopada 2016 r. do godz. 15.20.

6. Oskarżonego **D. G.** uniewinnił od popełnienia czynu zabronionego opisanego w **pkt. XCII.**

J.

1. Oskarżonego **P. W. (1)** uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. XCVII i za to na podstawie art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazał go zaś na podstawie art. 245 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył mu karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny ustalając, że wysokość jednej stawki dziennej jest równa kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

2. Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **P. W. (1)** kary grzywny zaliczył okres zatrzymania w sprawie w dniach od 26 stycznia 2016 r. od godz. 9.15 do 27 stycznia 2016 r.

K.

1. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych **M. S. (1)** za czyn opisany w pkt. A.1. ppkt. b i wobec M. F. za czyn opisany w pkt. B.2. ppkt. b solidarnie obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwoty 4 588,36 zł (czterech tysięcy pięciuset osiemdziesięciu ośmiu złotych i trzydziestu sześciu groszy).

2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych **M. S. (1)** za czyn opisany w pkt. A.1. ppkt. c i wobec M. F. za czyn opisany w pkt. B.2. ppkt. c solidarnie obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 2535,76 zł (dwóch tysięcy pięciuset trzydziestu pięciu złotych i siedemdziesięciu sześciu groszy).

3. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych **M. S. (1)** za czyn opisany w pkt. A.7 ppkt. a i wobec M. S. (2) za czyn opisany w pkt. C.4. ppkt. a solidarnie obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w kwoty 3197 zł (trzech tysięcy stu dziewięćdziesięciu siedmiu złotych).

4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych **M. S. (1)** za czyn opisany w pkt. A. 7 ppkt. b i wobec M. S. (2) za czyn opisany w pkt. C.4 ppkt. b solidarnie obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 16 771,28 zł (szesnastu tysięcy siedmuset siedemdziesięciu jeden złotych i dwudziestu ośmiu groszy).

5. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** za czyn opisany w pkt. A.7 ppkt. c obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwoty 3629 zł (trzech tysięcy sześciuset dwudziestu dziewięciu złotych).

6. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych **M. S. (2)** za czyn opisany w pkt. C.2 i wobec **D. G.** za czyn opisany w pkt. I.1. solidarnie tytułem częściowego zadośćuczynienia przez zapłatę na rzecz P. M. kwoty 10 000 zł.

7. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. za czyn przypisany oskarżonemu **A. W. (1)** w pkt. D.2. i oskarżonemu **A. Z.** w pkt. G.1. orzekł wobec obu oskarżonych solidarnie obowiązek naprawienia całości szkody przez zapłatę na rzecz J. P. kwoty 9000 zł (dziewięciu tysięcy złotych).

8. Za czyn opisany w pkt. A.11 na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek broni palnej i amunicji w postaci strzelby powtarzalnej (...) kal. 12 GA nr (...) oraz 62 naboji produkcji USA W. kal. 12.

9. Za czyn opisany w pkt. A.13 na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. S. (1)** przepadek broni palnej i amunicji w postaci karabinka automatycznego (...)kal. 7, 62 mm nr KZ (...) z 1963 r. i 2 magazynków nabojujących pochodzące od karabinków automatycznych o końcówkach numerów (...) oraz (...) oraz 100 sztuk naboju pośrednich kal. 7,62 mm.

L.

1. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. S. kwotę 7380 zł w tym kwotę 1380 zł podatku VAT tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego A. W. (1).

3. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. G. (1) kwotę 4132,80zł w tym kwotę 772,80 zł podatku VAT tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. S. (1).

4. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata H. W. kwotę 2804,40 zł w tym kwotę 524,40 zł podatku VAT tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego A. Z..

M.

1. Zasądził od oskarżonego **M. S. (2)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (trzech tysięcy sześciuset złotych) tytułem opłaty i zwolnił go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

2. Zasądził od oskarżonego **A. W. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3900 zł (trzech tysięcy dziewięćset złotych) tytułem opłaty i zwolnił go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

3. Zasądził od oskarżonego **M. M. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000 zł (jednego tysiąca złotych) tytułem opłaty i zwolnił go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

4. Zasądził od oskarżonego **D. G.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000 zł (jednego tysiąca złotych) tytułem opłaty i zwolnił go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

5. Zasadził od oskarżonego **P. W. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000 zł (jednego tysiąca złotych) tytułem opłaty i zwolniła go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

6. Oskarżonych M. S. (1), M. F. i A. Z. zwolnił od ponoszenia kosztów sądowych.

7. W części uniewinniającej kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od tego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych i prokurator.

Obrońca oskarżonego **D. G.** zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 280 § 1 k.k. oraz 282 k.k., 191 § 2 k.k., 189 § 1 k.k., 65 § 1 k.k., 286 § 1 k.k., 297 § 1 k.k. skutkujący przyjęciem, iż:

- czyn oskarżonego D. G. wypełnił znamiona przestępstwa rozboju oraz wymuszenia rozbójniczego, gdzie abstrahując od braku dostatecznych dowodów na udział oskarżonego w pobiciu pokrzywdzonego, przyjmując nawet, iż Sąd I instancji poprawnie ustalił stan faktyczny w żadnym stopniu nie można przypisać oskarżonemu działania w celu kradzieży mienia należącego do pokrzywdzonego, tym samym błędnym jest zastosowaniem przez Sąd art. 280 § 1 k.k. oraz art. 282 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k.,
- czyn oskarżonego D. G. wypełnił znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 189 § 1 k.k. oraz art. 191 § 2 k.k. podczas gdy z zeznań naocznych świadków zdarzenia wynika, iż zachowanie oskarżonego D. G. w żadnym zakresie nie miało doprowadzić do pozbawienia wolności przebywających w lokalu, a wręcz przeciwnie, działania oskarżonego D. G. miały na celu zapobieżeniu eskalacji konfliktu,

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, uchylając się od ich wewnętrznej oceny, jak również oceny ich wzajemnej sprzeczności, a mianowicie zeznań pokrzywdzonego P. M.:

I. który w zakresie obrażeń doznanych wskazał, że: „Połamali mi lewy nadgarstek, całego mnie okładali jakąś pałką, stłukli mi twarz, ktoś skakał mi po nodze, ale nie wiem który. Miałem obite żebra” (...) „Jeżeli chodzi o skutki tego zdarzenia, to miałem siniaki na twarzy, żebra poobijane od pałki – nie dałem rady chodzić, tak mnie żebra bolały. Oprócz tego kulałem od obrażeń kostki.” (...) „Po tym pobiciu nie wróciłem już na dyskotekę, tylko wziąłem kurtkę z szatni i L., jak zobaczyła jaki jestem pobity, to postanowiła odwieźć mnie do domu. Nikt z obsługi szatni ani hotelu nie reagował. Ja miałem na pewno całą twarz pobitą, miałem całą rękę we krwi.” (...) „Obrażenia na twarzy związane z pobiciem utrzymywały się dwa tygodnie.”

podczas gdy

- świadek I. K. (1) zeznała, iż „Nie widziałam P. pobitego raz byłam z koleżankami na dyskotekę to widziałam, że coś mu dolega – nie znam szczegółów. To była zima, był ubrany w kurtkę – nie widziałam.” (...) „On powiedział, że źle się czuje – dlatego go odwiozłam.” „On zwrócił się z prośbą, czy mogę go odwieźć.” „M. nie miał w tym dniu obrażeń twarzy.” „Był mrok, było ciemno – nie były to siniaki, które raziły, jeżeli były, to było to nie na tyle, bym to zapamiętała, jako coś strasznego.” „M. próbował nawiązywać ze mną dialog odnośnie tej sytuacji. Powiedziałam, że te sprawy mnie nie dotyczą i że nie chcę o tym wiedzieć. P. prosił mnie bym zeznała, że on był pobity – ja mówiłam, że co ja mogę powiedzieć, skoro widziałam to samo, co moi znajomi.”
- świadek T. K. (lekarz przyjmujący pokrzywdzonego) zeznał, iż „gdybym zaobserwował inne obrażenia istotne dla zdrowia to wpisałbym je w karcie informacyjnej. Powierzchnowe otarcia skóry i siniaki – tego się z reguły nie wpisuje.” „na dyżurach, na których ja pracuję są praktycznie wszyscy specjaliści. Gdybym zauważył istotne obrażenia w obrębie twarzoczaszki, gdybym w wywiadzie otrzymał informację, że był uraz głowy to skierowałbym

pacjenta na badanie tomografii komputerowej i konsultację neurochirurgiczną.” „Jeżeli chodzi o obrażenia w obrębie twarzoczaszki, wynika to z dwóch rzeczy – z wywiadu i oceny klinicznej. Jeżeli był to uraz głowy bezpośredni, tzn. uderzenie w głowę z niepamięcią wsteczną to uznałbym to za niezwykle istotne. W takich przypadkach zarówno zleciłbym tomografię i konsultację neurochirurgiczną. Następnie jeżeli w trakcie badania klinicznego zauważyłbym duże podbiegnięcia krwawe w oczodołach, co może świadczyć o złamaniu podstawy czaszki, gdyby było masywne krwawienie z nosa oraz trudność w przeżuwanie i rozmowie, gdyby pacjent zgłaszał bolesność żuchwy i szczęki, to wtedy na pewno zgłosiłbym na konsultację chirurga szczękowego. Zasinienia na twarzy bez tych objawów tj. krwiaków w obrębie oczodołów itd. – w zależności od masywności podbiegnięć – jeśli są niewielkie, to bym nie zgłaszał.”

- świadek E. B. (1) zeznał, iż „Jak ode mnie odchodził, to nie wiem czy kulał, bo on ogólnie śmiesznie chodzi. Wpadł z bloku, dlatego śmiesznie chodzi. Nie wiem dlaczego P. M. wypadł z okna.”
- świadek T. J. (1) (odwozący pokrzywdzonego do szpitala) zeznał, iż „Po pracy spotkałem się z nim pod blokiem i go zawiozłem – to wszystko. Nie pytałem go o powód. Nie przypominam sobie obrażeń ciała.” „Widziałem twarz P. M. – zauważyłbym podbite oczy.” „Tego dnia kiedy wiozłem P. M. do szpitala, to raczej nie miał problemów z poruszaniem się.”

co powoduje bezsprzecznie daleko idące sprzeczności zeznań pokrzywdzonego P. M. z zeznaniami świadków w sytuacji gdy zeznania w/w świadków są w zdecydowanej mierze są ze sobą spójne i logiczne. Powyższe powinno skutkować bądź dokonaniem przez Sąd ustalenia, który wariant uznał za wiarygodny biorąc pod uwagę całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i dlaczego, bądź powzięciem przez Sąd I instancji wątpliwości niedających się usunąć, które zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. powinny być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego i skutkować jego uniewinnieniem,

II. w zakresie okoliczności powrotu na dyskotekę w dniu 29 listopada 2014 r. zeznał, iż „29 listopada wróciłem tam po kurtkę – szatnia jest w głównym korytarzu, klub jest na dole. I. K. (2) spotkałem w klubie, przepraszam – spotkał mnie ten mój kolega K., nie znam jego nazwiska i zawołał I.” „Po tym pobiciu nie wróciłem już na dyskotekę, tylko wzięłem kurtkę z szatni i I., jak zobaczyła jaki jestem pobity, to postanowiła odwiedzić mnie do domu.”

podczas gdy świadek I. K. (1) zeznała, iż: „To była zima. był ubrany w kurtkę nie widziałam.” „M. nie miał w tym dniu obrażeń twarzy. Było ciemno – nie widziałam. Był w granatowej kurtce, w momencie kiedy go odwiozłam.” „P. powiedział mi o pobiciu, on był w kurtce granatowej.” „P. prosił mnie bym zeznała, że on był pobity – ja mówiłam, że co ja mogę powiedzieć, skoro widziałam to samo, co moi znajomi.” „On zwrócił się z prośbą, czy mogę go odwiedzić. Wobec czego wyszłam i odwiozłam go i moją koleżankę. Powiedziałam znajomym, że wychodzę i ja go odwiozłam jak również inna moja koleżankę.”

co powinno wywołać w Sądzie I instancji powstanie uzasadnionych wątpliwości, niedających się usunąć w związku z powstającymi kolejnymi sprzecznościami i niespójnościami i w konsekwencji powinno skutkować zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. rozstrzygnięciem ich na korzyść oskarżonego i uniewinnieniem,

III. odmowa przyznania przymiotu wiarygodności zeznaniom oskarżonego D. G. ze względu na sprzeczności w jego zeznaniach, a co za tym idzie uznania wyjaśnienia oskarżonego jedynie za próbę wykreowania linii obrony, przy jednoczesnym daniu wiary zeznaniom pokrzywdzonego, które obarczone były wieloma sprzecznościami wewnętrznymi oraz sprzecznościami z zeznaniami świadków przesłuchanych w ramach rozprawy głównej, którzy byli jedynymi osobami (poza pokrzywdzonym) mającymi wiedzę na temat wydarzeń z listopada 2014 r.

b) art. 5 k.p.k. (będące skutkiem naruszenia art 7 k.p.k.) wynikające z naruszenia art. 7 k.p.k. po przeze błędną ocenę przez Sąd I instancji materiału dowodowego, a tym samym powołanie się w motywach rozstrzygnięcia na wątpliwe ustalenia w sferze faktów, które z uwagi na brak innych świadków nie dają się usunąć, a co za tym idzie naruszenie podstawowej zasady procesu karnego in dubio pro reo

c) art. 192 § 2 k.p.k. stanowiącego, iż: „Jeżeli istnieje wątpliwość co do stanu psychicznego świadka, jego stanu rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania lub odtwarzania przez niego postrzeżeń. sąd lub prokurator może zarządzić przesłuchanie świadka z udziałem biegłego lekarza lub biegłego psychologa, a świadek nie może się temu sprzeciwić.” poprzez jego niezastosowania, podczas gdy z zeznań pokrzywdzonego P. M. wyraźnie wynika, iż wielokrotnie nadużywał narkotyków, alkoholu a także ma skłonności do hazardu, jak również ze względu na incydent związany z wyskoczeniem z okna. Pokrzywdzony P. M. nie może być uznany za w pełni wiarygodnego świadka, co za tym idzie z całą pewnością istnieją uzasadnione wątpliwości, co do zdolności świadka do odtwarzania i postrzegania rzeczywistości.

3. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia polegający na ustaleniu, iż:

a) oskarżony brał udział w pobiciu pokrzywdzonego,

b) znacznych rozmiarach uszkodzeń ciała pokrzywdzonego.

gdzie odmiennie okoliczności wynikają z zeznań przesłuchanych w ramach rozprawy głównej świadków wskazanych powyżej, a przede wszystkim lekarza przyjmującego pokrzywdzonego na izbie przyjęć, oraz I. K. (1), która widziała pokrzywdzonego bezpośrednio po jego powrocie na dyskotekę w dniu 29 listopada. Dają uzasadnione wątpliwości zarówno co do samego faktu zaistnienia pobicia, oraz obrażeń w rozmiarach opisanych przez pokrzywdzonego. Tym samym w żadnym stopniu zeznaniom pokrzywdzonego – które są również wewnątrznie sprzeczne – nie sposób przypisać przymiotu wiarygodności, nie dając jednocześnie wiary zeznaniom obcym dla pokrzywdzonego świadków. Skutkiem powyższego winno być w Sądzie I instancji powstanie uzasadnionych wątpliwości, niedających się usunąć w związku z powstającymi kolejnymi sprzecznościami i niespójnościami powstającymi na skutek dopuszczenia kolejnych dowodów z opinii biegłych sądowych, i w konsekwencji powinno skutkować zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k. rozstrzygnięciem ich na korzyść oskarżonego i uniewinnieniem.

4. rażąco niewspółmierność oraz surowość wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych za poszczególne przestępstwa, a w konsekwencji również nadmierną surowość kary łącznej.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

1. zmianę wyroku Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonego D. G. zarzucanych mu czynów

względnie z ostrożności obrończej

2. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do Sądu I instancji celem ponownego rozpoznania

ewentualnie z jeszcze dalej posuniętej ostrożności obrończej

3. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu niższych kar jednostkowych a następnie połączenie ich i wymierzenie mu kary łącznej w łącznym wymiarze nie wyższym niż 2 lata pozbawienia wolności, przy jednoczesnym zawieszeniu wykonania tejże kary na okres próby wynoszący 5 lat.

Obrońca oskarżonego **M. S. (3)** zaskarżył powyższy wyrok w części, tj. w zakresie czynów z punktów A.1 (pkt I a.o.), A.2 (pkt II a.o.), A.3 (pkt III a.o.), A.4 (pkt IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XVI, XVII, XXIII, XXIV i XXV), A.7 (pkt XV, XVIII i XIX a.o.), A.8 (pkt XX, XXI, XXVI, XXVII, XXVIII i XXX a.o.), A.11 (XXII a.o.), A.13 (pkt XXIX a.o.), zarzucając mu:

I. obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia:

1. art. 399 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji uprzedzenia obecnych na rozprawie stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego M. S. (1) w akcie oskarżenia, jako czyn z art. 258 § 2 k.k. na czyn z art. 258 § 3 k.k. – vide:

- żaden z protokołów rozpraw nie ilustruje bowiem, ażeby takie pouczenie miało miejsce;
- powyższe skutkowało rażącym naruszeniem prawa do obrony oskarżonego, statuowanego w art. 6 k.p.k. w powiązaniu z regulacją art. 399 § 2 k.p.k., jako że w konsekwencji zaniechania przez Sąd powiadomienia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanemu oskarżanemu na art. 258 § 3 k.k. nie doszło do przerwania rozprawy w celu umożliwienia mu przygotowania się do obrony. Wskazać trzeba, iż oskarżony M. S. (1) był obecny praktycznie na wszystkich terminach rozprawy głównej (przede wszystkim na rozprawie, na której zamknięto przewód sądowy, tj. dnia 29.01.2018 r.),

2. art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 19a ust. 1 ustawy o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. w zw. z art. 393 § 1 k.p.k. (art. 393a k.p.k.). poprzez przyjęcie w poczet materiału dowodowego i dopuszczenie dowodu z materiałów kontroli operacyjnej o kryptonimie (...) w sytuacji gdy ww. kontrole operacyjne zarządzono i przeprowadzono, mimo braku wcześniejszych, wiarygodnych informacji o popełnionym przestępstwie,

3. art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 19a ust. 1 w zw. z art. 19 i ustawy o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. w zw. i art. 2, art. 7, art. 30 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, poprzez przyznanie waloru dowodu obciążającego oskarżonego M. S. (1) w sprawie i czynienie w tym zakresie ustaleń faktycznych niekorzystnych dla oskarżonego na podstawie materiałów uzyskanych przez funkcjonariuszy Policji w ramach czynności operacyjno – rozpoznawczych podjętych i prowadzonych wobec oskarżonego z naruszeniem dopuszczalnych prawem ram tychże czynności, a w szczególności uzyskanych w wyniku zastosowania nielegalnej prowokacji policyjnej oraz na skutek działań sprzecznych z nakazem poszanowania godności ludzkiej oraz przestrzegania i ochrony praw człowieka niezależnie od jego płci i przekonań politycznych, a co za tym idzie, z naruszeniem zasady rzetelności postępowania karnego i sprawiedliwości proceduralnej,

4. art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. art. 179 § 1 i 3 k.p.k. z zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd podjęcia działań koniecznych dla dotarcia do prawdy materialnej w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu M. S. (1) w pkt A.8 (pkt. XX. XXI. XXVI, XXVII. XXVIII i XXX aktu oskarżenia), pkt. A.11 wyroku (pkt. XXII aktu oskarżenia) oraz pkt A. 13 wyroku (pkt XXIX aktu oskarżenia) – w trakcie całego postępowania karnego nie podjęto działań w kierunku zniesienia klauzuli tajności w zakresie zapisu video spotkań M. S. (1) z funkcjonariuszami Policji w toku czynności operacyjno – rozpoznawczych owe spotkanie zostały zarejestrowane, a jedynie ich „odtajnienie” umożliwiłoby weryfikację całokształtu wyjaśnień A. W. (1). stanowiących niejednokrotnie jedyny dowód obciążający oskarżonego M. S. (1),

5. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną i wybiórczą ocenę materiału dowodowego i w konsekwencji przyjęcie, że oskarżony M. S. (1) popełnił zarzucone mu w akcie oskarżenia przestępstwa, w sytuacji gdy materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie ponad wszelką wątpliwość takiego wniosku, a mianowicie:

A. czyn z pkt A.1 wyroku (pkt I a.o.) – art. 258 § 3 k.k.

- Sąd bezpodstawnie przyjął istnienie po stronie M. S. (1) świadomości istnienia grupy przestępczej udziału w niej – jak wyjaśniał M. S. (1): „z S. łączyła mnie znajomość, to był i jest mój kolega z którym razem studiowałem pedagogikę. Przedmiotem naszego koleżeństwa nie były zachowania o charakterze przestępczym M. mi pomagał. Jak M. sam nie mógł pojechać do automatów, to ja robiłem to za niego. Dostawałem za to nieduże pieniądze. O funkcjonowaniu grupy przestępczej nie wiedziałem i w żadnej grupie nie byłem.” – str. 8 i n. protokół rozprawy z dnia 28.06.2016 r.

B. czyn z pkt A.2 wyroku (pkt II a.o.) – art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

- wyjaśnień A. W. (1) w żadnym razie nie można uznać za wiarygodne, toteż, jako że mają one stanowić w zakresie ww. czynu jedyny dowód sprawstwa oskarżonego, należy przyjąć, iż w istocie nie wykazano w sposób niewątpliwy (brak rzetelnych, obiektywnych dowodów), iż oskarżony M. S. (1) się go dopuścił,

C. czyn z pkt A.3 wyroku (pkt III a.o.) – art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

- Sąd I instancji dokonał całkowicie dowolnej oceny zeznań K. P., będących w tej mierze jedynym dowodem świadczącym o sprawstwie oskarżonego – K. P. zeznał: „Nigdy nie kupowałem od M. S. (1) narkotyków. Prosiłem kiedyś M. S. (1) o narkotyki. Zadzwoiłem do niego i on mi dał numer chłopaka, z którym się spotkałem i on mi dał narkotyki. Spotkałem się z nim i wziąłem od niego narkotyki. Dałem mu 30 złotych. Raczej była tylko jedna taka sytuacja. Nie przypominam sobie, bym więcej prosił M. S. (1) o narkotyki, aczkolwiek zeznałem, że 2 razy tak było. Nie pamiętam, czemu tak zeznałem.” – protokół rozprawy z dnia 19.07.2016 r – nie można stwierdzić, iż po stronie M. S. (1) istniał zamiar, jako że M. S. (1) nie udzielił K. P. narkotyków, zaś okoliczność iż przekazał mu numer do nieustalonej osoby, od której ostatecznie K. P. nabył narkotyki, nie dowodzi per se, iż M. S. (1) miał świadomość tego, iż ta osoba sprzedaje K. P. narkotyki,

D. czyn z pkt A.4 wyniku (pkt IV, V, VI, VII, VIII, IX, X XI, XII, XVI, XVII, XXIII, XXIV i XXV a.o.) – art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

czyn z pkt A.7 wyroku (pkt XV, XVIII i XIX a.o.) – art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

pomimo wątpliwej wiarygodności zeznań/wyjaśnień A. W. (2) w zestawieniu z całością materiału dowodowego Sąd I instancji wywiódł, iż: „Nie ma potrzeby odnosić się szczegółowo do kolejnych rozmów telefonicznych. Ich treść potwierdza to, o czym mówiła A. W. (2) – a mianowicie, że była ona jedynie wykonawcą poleceń M. S. (1) i M. S. (2). Wyjaśnienia i zeznania A. W. (2) w powiązaniu z treścią rozmów telefonicznych i wiadomości tekstowych stanowią wiarygodny dowód winy M. S. (1) i M. S. (2)” – str. 15; (...) nic ma potrzeby szczegółowo się do nich odnosić. Wyjaśnienia oskarżonych M. S. (1) i M. S. (2) to jedynie próba stworzenia linii obrony. W żadnej mierze nie można dać im wiary, – str. 16 – powyższe procedowanie Sądu (wybiórcza, a nie kompleksowa ocena materiałów z kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych), przy jednoczesnym uwzględnieniu, iż w zakresie czynów z pkt A.4 i A.7 wyroku A. W. (2) miała pozostawać wykonawcą poleceń M. S. (1) i M. S. (2), budzi poważne zastrzeżenia w zakresie jego prawidłowości i rzetelności,

E. czyny z pkt A.8 wyroku (pkt XX, XXI, XXVI, XXVII, XXVIII i XXX a.o.), pkt A. 11 wy roku (pkt XXII a.o.) oraz pkt A. 13 wyroku (pkt XXIX a.o.)

- dowolną i nieznajdującą poparcia w materiale dowodowym jest konkluzja Sądu, iż: „M. S. (1) miał dostęp do narkotyków i udzielał ich nieodpłatnie i odpłatnie zanim zarządzono przeprowadzenie czynności operacyjno – rozpoznawczych. Świadczy o tym zbycie narkotyków K. P. (czyn z pkt. A.3 części rozstrzygającej wyroku) i ich udzielanie A. W. (1) (czyn z pkt. A.2 części rozstrzygającej wyroku). – str. 33 Uzasadnienia, jako że:
- K. P. nie nabył narkotyków od M. S. (1), zaś wyjaśnienia A. W. (1) nie pozostają, wbrew stanowisku Sądu, wiarygodnymi,
- nie można przyjąć, iż czynności operacyjno – rozpoznawcze zmierzały do sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa – wskazać bowiem trzeba, iż K. P. oraz A. W. (3) złożyli zeznania na etapie postępowania karnego ergo funkcjonariuszom Policji, jak też organowi zlecającemu przeprowadzenie czynności operacyjno – rozpoznawczych nie mogły być one znanymi, jako że nie istniały w: momencie zarządzenia czynności operacyjno – rozpoznawczych ergo w ww. momencie nie wykazano, ażeby organy posiadały uzyskane wcześniej wiarygodne informacje o przestępstwie,

- Sąd w istocie nie przeprowadził wnikliwej, pełnej i rzetelnej oceny obszernych, konsekwentnych, a nadto spójnych i logicznych wyjaśnień M. S. (1), które obrazują, iż oskarżony ten został zmanipulowany i sprowokowany w wyniku zachowań podjętych przez funkcjonariuszy Policji w kooperacji z A. W. (1), przyjmując w tej mierze lakonicznie – a przy tym arbitralnie i apriorycznie – iż wyjaśnienia M. S. (1) stanowią przyjętą przez niego linię obrony, nieznajdującą poparcia w innych dowodach. [M. S. (1) wskazał m.in. że: „(...) za każdym razem, kiedy była transakcja narkotykowa z policjantami A. W. (3) dzwonił do mnie albo przed transakcją albo po. W ten dzień, kiedy zostałem zatrzymany W. dzwonił do mnie przed transakcją pytał czy już byłem czy załatwiłem wszystko czy przywiozłem pieniądze. Tych materiałów chyba nie ma w śledztwie, jeżeli moje rozmowy byłyby kontrolowane to ta rozmowa powinna być. To nie było tylko wtedy, ale za każdym razem, kiedy była transakcja. Czasami nawet dzwonił następnego dnia pytał czy byłem, potem przyjeżdżał za dwa dni i odbierał pieniądze.” – protokół rozprawy z dnia 12.05.2017 r.; „Do A. W. (1) zadzwonił jego przyjaciel – W. w swoich wyjaśnieniach w ogóle o tym nie wspomina. Jego kolega powiedział, że do B. przyjedzie jakiś D. z G., że można zarobić pieniądze. Jest zarejestrowana rozmowa między D. a W. i między mną a W., że te spotkanie zostało odwołane i ta rozmowa jest zarejestrowana w aktach (k. 9991 – 9992). W. był inicjatorem tych wszystkich spotkań. W. umówił spotkanie, bo miał do tego M. i tego G. (funkcjonariuszy Policji dokonujących tzw. zakupu kontrolowanego – dop. autora apelacji) numer Przed spotkaniem przyjechał do mnie do mieszkania na ul. (...). Powiedział mi, że M. i G. chcą zakupić narkotyki, przekazał mi cenę tych narkotyków – protokół przesłuchania 7. dnia 03.11.2016 r.]
- Sąd I instancji w sposób bardzo wyraźny deprecjonuje korzyści, jakie A. W. (1) otrzymał z uwagi na współpracę z organami ścigania (Sąd I instancji zastosował wobec A. W. (1) w tejże sprawie nadzwyczajne złagodzenie kary – za czyny z art. 258 § 1, 282, 286 § 1, 297 § 1, 270 § 1, 56 ust. 3 upn, 58 ust. 1 upn ww. został skazany na karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą na podstawie art. 60 § 5 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat) – owe korzyści świadczą, iż A. W. (1) miał interes procesowy w pomówieniu M. S. (1) ergo, że jego wyjaśnienia nie stanowią wiarygodnego dowodu.
- Sąd I instancji w istocie pominął wyjaśnienia A. Z. wyraźnie wskazujące na niewiarygodność wyjaśnień złożonych w niniejszym postępowaniu przez A. W. (1) – vide:
- „Co do rewolweru i amunicji – nabyłem go za kwotę 2 500 zł. od W.” – str. 5 protokół rozprawy z dnia 29 czerwca 2016 r.
- Jak wyjaśniał A. Z.: w drugiej połowie listopada 2014 r. „Zadzwonił dzwonkiem cło środka, był dziwny, przestraszony; myślałem że jest naćpany (A. W. (1) – dop. autora) – on lubi sobie poćpać. Pokazywał mi zwłoki w samochodzie (...) spytałem go „jakiego trupa, co ty pierdolisz” na co on odpowiedział. Miałem wypadek, pierdolnąłem gościa młodego paralizatorem i mam trupa w aucie (...) Wielokrotnie widziałem u A. W. narkotyki – to były narkotyki w formie białego proszku. Z tego co wiem narkotyki to wiem. że on woził te narkotyki na L. razem z M. – swoim kolegą (...) – k. 4987v – 4988;
- Sąd I instancji dokonał wybiórczej oceny zeznań świadków anonimowych nr 1 i 2, których pełna i wnikliwa ocena pozwala na przyjęcie, iż informacje zebrane przez Policję, będące podstawą wniosku o zarządzeniu czynności operacyjno – rozpoznawczych, nie były wiary godnymi, lecz zmanipulowanymi – słuszność takiego stanowiska odzwierciedlają następujące zeznania:
- świadek anonimowy nr 2 zeznał: „To spotkanie odbyło się w I połowie marca (...) Do pokoju hotelowego przyszedł M., nie monę udzielił odpowiedzi na pytanie, czy to był mój pierwszy osobisty kontakt, ponieważ w tym zakresie nie zostałem zwolniony z tajemnicy. Zwolnienie z tajemnicy dotyczy czasu od 19.02.2015 r. tj. od czasu wdrożenia czynności w trybie art. 19a Ustawy o Policji” – k. 1474,
- „Na pytanie obrońcy adw. A. T. A.: czy w tej sprawie dokonywaliście państwo czynności z osobą o imieniu D. mieszkającą w G.? Świadek nr 1 zeznaje: W tym zakresie nie jestem zwolniony z obowiązku zachowania w tajemnicy czynności, w których brałem udział.” – protokół rozprawy z dnia 17.11.2016 r. Powyższa odpowiedź

uwiarygadnia tezę, iż w niniejszej sprawie doszło do prowokacji, przy której współdziałali funkcjonariusze Policji wraz z A. W. (1) oraz wspomnianym (...); jednakowoż nie zabezpieczono telefonu/karty SIM przy użyciu której ww. mieli kontaktować się z oskarżonym,

II. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony M. S. (1) kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w sytuacji gdy całokształt materiału dowodowego, oceniony w sposób pełny, wnikliwy i obiektywny, nie pozwala na przyjęcie powyższego, zwłaszcza, że:

- opis żadnego z poszczególnych czynów, jakie mieli podejmować członkowie zorganizowanej grupy przestępczej w jej ramach (vide str. 4 – 10 Uzasadnienia wyroku), nie wskazuje ażeby to M. S. (1) kierował rzeczoną grupą – vide „M. S. (1) wspólnie i w porozumieniu z M. F. nakłonili A. W. (2) do zaciągnięcia kredytu, którego nie miała zamiaru ani nie mogła spłacić”,
- roli kierowniczej M. S. (1) przeczą zeznania A. W. (2) – vide: „Zawsze wracałam z M. do B., bo zawsze były jakieś pomysły na kredyty. Mówiłam to już 10.000 razy. M. mnie namawiała do tego. Ja nie miałam żadnej potrzeby wracać z M. i M. do Z., ja jechałam z nimi tylko dla towarzystwa, do kasyna, albo do domu do M..” – protokół rozprawy z dnia 16.03.2017 r. „Wypełniała je M. i pieczętował M.. (...) Potem zaczęły się telefony od M. F.. Były straszne naciski, żeby przyjechać i próbować dalej. Nie potrafiłam odmówić. (...) (...) nigdy nie bałam się. – k. 964. „Później wpadliśmy na pomysł, żeby brać kredyty na zaświadczenia, które wystawiała M., a podpisywał M., pieczętka była M.. (...) Jak już dostaliśmy te sprzęty. to pomysłów było więcej.” – protokół rozprawy z dnia 16.01.2017 r. „Wtedy podjęliśmy decyzję o tym, że pójdziemy tam” – protokół rozprawy z dnia 16.01.2017 r.

Wskazując na powyższe obrońca oskarżonego wniósł o:

- rozwiązanie węzła kary łącznej,
- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie M. S. (1) od popełnienia czynów w zakresie A. 1 (pkt I a.o.). A.2 (pkt II a.o.), A.3 (pkt III a.o.). A.4 (pkt IV. V, VI, VII, VIII, IX, X. XI, XII, XVI. XVII.XXII1.XXIV i XXV). A.7 (pkt XV, XVIII i XIX a.o.), A.8 (pkt XX. XXI. XXVI, XXVII. XXVIII i XXX a.o.), A. 11 (XXII a.o.) i A. 13 (pkt XXIX a.o.),
- wymierzenie wobec M. S. (1) kary łącznej za czyny z pkt VII 1 roku 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat,

ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku co do oskarżonego M. S. (1) w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Białymstoku.

Obrońca **M. S. (2)** zaskarżył powyższy wyrok w całości, zarzucając mu:

I. obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia:

1. art. 117 § 2 i 2a k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez przeprowadzenie rozprawy w dniu 29 stycznia 2018 r., pomimo że M. S. (2), będący osobą uprawnioną do wzięcia w niej udziału (oskarżonym), usprawiedliwił należycie niestawiennictwo, zaś obrońca wniósł o nieprzeprowadzanie czynności bez jego obecności – vide:

a) złożony przez obrońcę wniosek o odroczenie rozprawy (wraz ze złożonym równocześnie zaświadczeniem od lekarza sądowego w przedmiocie niemożności udziału w rozprawie M. S. (2)), Sąd potraktował jako „obstrukcję procesową” – vide str. 4 protokołu rozprawy z dnia 29 stycznia 2018 r.: „Oskarżony będąc świadomy tego, że opiekę nad chorym dzieckiem może sprawować inna osoba – jego żona M. S. (4) złożył wniosek, czy też zobowiązał obrońcę do złożenia wniosku o odroczenie rozprawy. Złożenie takiego wniosku pod pretekstem opieki nad chorym dzieckiem zmierzało do tego, aby rozprawa nie odbyła się w ogóle”,

b) próby kontestowania przez Sąd Okręgowy w Białymstoku zaświadczenia sygnowanego przez lekarza sądowego, zwłaszcza, iż prawdziwość i rzetelność danych wskazanych w zaświadczeniu została potwierdzona przez funkcjonariuszy Policji, którzy zweryfikowali fakt opieki oskarżonego nad córką (vide notatka urzędowa w aktach sprawy),

c) w dniu 29 stycznia 2018 r. doszło do zamknięcia przewodu sądowego, a co za tym idzie M. S. (2) nie miał możliwości wysłuchania stanowiska Prokuratora w toku głosów stron (rozprawa nie była nagrywana) – w konsekwencji: nie miał możliwości odniesienia się do wyartykułowanej przez oskarżyciela publicznego argumentacji post factum, a tym samym prawo oskarżonego do obrony zostało naruszone w stopniu rażącym;

2. art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 1 i ust. 7 pkt 2 i 3 ustawy o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. w zw. z art. 393 § 1 k.p.k. (art. 393a k.p.k.), poprzez przyjęcie w poczet materiału dowodowego i dopuszczenie dowodu z materiałów z kontroli operacyjnej o kryptonimie (...), podczas gdy przeprowadzenie ww. dowodów było niedopuszczalne z uwagi na ich pochodzenie z tzw. zatrutego drzewa:

a) wniosek inicjujący kontrolę operacyjną nr (...) z dnia 16 września 2014 r. oraz postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 17 września 2014 roku. sygn. akt III K RPDKO/1001/2014, jak również wniosek o przedłużenie kontroli operacyjnej(...) z dnia 12 grudnia 2014 r. oraz postanowienie Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt III K RPDKO/1289/2014 – nie zawierają opisu zarzucanego przestępstwa, a jedynie kwalifikację prawną czynu (art. 62 ust. 1 i 2 i art. 56 ust. 1 i 3 – jak można się tylko domyślać – Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii),

b) ww. wnioski wraz z ich Uzasadnieniami nie zawierają uzasadnienia ze wskazaniem subsydiarnego charakteru owej kontroli tj. bezskuteczności lub nieprzydatności innych środków dowodowych – kryterium tego nie spełnia lapidarne i stanowiące de facto powtórzenie normy art. 19 ust. ustawy o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. stwierdzenie: „Z uwagi na nieprzydatność i znikomą skuteczność innych metod i środków technicznych wykorzystywanych przez Policję w toku czynności operacyjnych wykonywanych wobec członków w/w grupy, zastosowanie środka technicznego w postaci (...) należy uznać za zasadne” (vide wniosek inicjujący kontrolę operacyjną(...) z dnia 16 września 2014 r. wraz z Uzasadnieniem – k. 2982 – 2982v). wniosek o przedłużenie kontroli operacyjnej (...) z dnia 12 grudnia 2014 r. wraz z Uzasadnieniem – k. 2984 – 2984v), zwłaszcza, iż materiały 7. rzeczowej kontroli operacyjnej stanowią kluczowy dowód popełnienia przez oskarżonego przestępstw z pkt. XLVI a/o (pkt. 1 sentencji wyroku). XLVII a/o (pkt. 2 sentencji wyroku) oraz XLVIII, XLIX, L, LI, LII, LVI, LVII, LVIII, LIX, LX a/o (pkt. 3 sentencji wyroku), albowiem inne dowody w sposób samoistny nie pozwalałyby na poczynienie ustaleń co do winy M. S. (2) w zakresie inkryminowanych zdarzeń (str. 6 Uzasadnienia: „M. S. (2) dwukrotnie doprowadził banki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie II 676,13 zł i siedmiokrotnie usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w łącznej kwocie 116 562 zł”),

3. art. 4, 5 § 2, 7 k.p.k. w zw. z art. 410 i 92 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. wynikającą z dokonania dowolnych ustaleń i rozstrzygnięcia na niekorzyść M. S. (5), wbrew zasadzie in dubio pro reo, nie dających się usunąć wątpliwości, co doprowadziło do ustalenia, iż:

a) w wyniku działania D. G. oraz innego ustalonego i nieustalonego sprawcy pkt. XLVII tiret 3 (pkt. 2 sentencji wyroku tiret 3), u P. M. nastąpiły podbiegnięcia krwawe na twarzy oraz stłuczenie nadgarstka lewego i złamanie kości łódeczkowatej nadgarstka lewego, które to ustalenie zostało oparte na: zeznaniach pokrzywdzonego P. M.. Obrażenia na twarzy związane z pobiciem utrzymywały się dwa tygodnie (...) Sąsiad zawiózł mnie do szpitala – na drugi dzień, albo dwa dni później (...) Sąsiad, który odwoził mnie do szpitala to T. J. (2). Nie rozmawiałem z nim na temat pobicia. Pewnie widział obrażenia na mojej twarzy” (vide: protokół rozprawy) z dnia 07 lipca 2016 roku), B. M., „[P. M.] miał połamana rękę, bardzo zbitą nogę, sińce pod oczami, pręgi na plecach – to widziałam po przyjeździe do Polski – to było w grudniu, daty dokładnie nie pamiętam. Jak przyjechałam, to miał oznaki – widziałam to” (vide: protokół rozpraw) z dnia 06 lipca 2016 roku), W. M. „miał połamana prawą rękę, siną bardzo mocno twarz, plecy i klatkę piersiową” (vide: protokół rozprawy z dnia 06 lipca 2016 roku) – co należy podkreślić – pokrzywdzonego i osób najbliższych P. M.,

którzy mieli uzasadniony interes w składaniu zeznań dla niego korzystnych, czemu przeczy dokumentacja medyczna (rozpoznanie z dnia 01 grudnia 2014 roku obejmowało wyłącznie stłuczenie nadgarstka, złamanie kości łódeczkowatej nadgarstka lewego), będąca przedmiotem sprawozdania sądowo – lekarskiego z dnia 10 marca 2016 roku (k. 10142) i co tym samym pozwala poddać pod wątpliwość relacjonowany przez P. M. przebieg zdarzenia z dnia 29 listopada 2014 r.,

b) wybiórczości dokonanej przez Sąd oceny zeznań świadków, świadczą poniższe wypowiedzi (zeznania), które w istocie nie znalazły odzwierciedlenia w treści Uzasadnienia zaskarżonego wyroku, vide:

- T. K. (lekarz): „gdybym zaobserwował inne obrażenia istotne dla zdrowia to wpisałbym je w karcie informacyjnej. Powierzchnowe otarcia skóry i siniaki – tego się z reguły nie wpisuje (...) na dyżurach, na których ja pracuję są praktycznie wszyscy specjaliści. Gdybym zauważył istotne obrażenia w obrębie twarzoczaszki, gdybym w wywiadzie otrzymał informację, że był uraz głowy, to skierowałbym pacjenta na badanie tomografii komputerowej i konsultację neurochirurgiczną.” – protokół rozprawy z dnia 03.11.2016 r.,
- I. K. (1) (koleżanka P. M.): „nie potwierdzam odczytanych zeznań. Mogę sprostować zeznania. Nikogo z tych panów oskarżonych nie znam. Nieprawdziwe jest to, że P. był pobity – ja nie wiem, czy był pobity. Był mrok, było ciemno – nie były to siniaki, które raziły, jeżeli były, to było to nie na tyle, bym to zapamiętała, jako coś strasznego. (...) Sugestia od policjanta, była taka, że jestem po to, by ustalić, czy P. był pobity. Wydaje mi się, że policjant oczekiwał ode mnie jednoznacznej odpowiedzi, czy P. był pobity. Domagał się tego, mówił, że i tak wszystko wiedzą, a jestem w celu potwierdzenia pewnych zdarzeń. Tych zdarzeń o których rozmawiamy. (...) M. próbował nawiązywać ze mną dialog odnośnie tej sytuacji. Powiedziałam, że te sprawy mnie nie dotyczą i że nie chcę o tym wiedzieć. P. prosił mnie bym zeznała, że on był pobity – ja mówiłam, że co ja mogę powiedzieć, skoro widziałam to samo, co moi znajomi. – str. 15 protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.
- S. W.: „ W trakcie przesłuchania nie [? - dop. autora apelacji] padła sugestia, bym obciążył S. o to, że handluje narkotykami. Funkcjonariusz powiedział tak: „czy pan wie, że on handluje narkotykami?”, ale że bym ja miał powiedzieć, że on handluje narkotykami, to takiej sugestii nie było. Chce dodać, że na odwrót były takie sugestie, żeby S. zeznał na mnie. Wiem to, bo S. powiedział o tym mojemu synowi, a potem mnie telefonicznie – S. mówił, że powiedziano mu, że wyjdzie natychmiast, jak mnie obciąży.” – protokół rozprawy z dnia 29.09.2016 r.,
- Ł. S.: „M. był mi winny pieniądze, bo sprzedał mój samochód i nie rozliczył się. Nie oddał mi ok. 20 000 zł” – str. 11 protokół rozprawy z dnia 06.07.2016 r. Kolejno: „Przed przesłuchaniem funkcjonariusze dali mi do zrozumienia, że zostaną zwolniony ze służby, mówili, że popełniłem jakieś przestępstwo, wskazali artykuł, ale nie pamiętam go. Funkcjonariusze mówili coś w desenie „będziesz siedział”. Na dzień dzisiejszy na podstawie tego co wiem mogę powiedzieć, że domysłem było, że S. zlecił pobicie S.” – str. 12 protokół rozprawy z dnia 06.07.2016 r.,

c) w sprzeczności z materiałem dowodowym, m.in. ww. zeznaniami świadków pozostają zeznania pokrzywdzonego P. M., ocenione przez Sąd I instancji jako w pełni wiarygodne – vide:

- Ja nie wiem jak to jest z tym długiem wobec S. – str. 4 i n., protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.
- „Podczas drugiego pobicia żądano zwrotu pieniędzy. W czasie tych pobić grożono mi – wiadomo że coś tam mówili, bili mnie. Spaleniem mieszkania mi nie grozili. Chyba raczej nie grożono w mi w trakcie pierwszego pobicia. W trakcie drugiego też chyba nie. (...) S. przed pobiciami zwracał się do mnie o uregulowanie długu – normalnie zadzwonił, czy przyjechał. Ja z nim miałem kontakt. na początku w sumie dobry. (...) Na automatach zacząłem grać kilka lat temu. później przestałem i jak otworzyłem komis na placu, który wynajmowałem od C., to C. mnie zapoznał z S., oni razem pracowali. Dowiedziałem się, że on wstawia automaty i do komis mi wstawił automaty” – protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.,
- „Sprzedałem S. (...) i się z tego nie rozliczyłem – w tej sprawie toczy się przeciwko mnie postępowanie. Nie wiem dlaczego dziś o tym nie zeznałem” – protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.,

- „Raz był przy pobiciu obecny. On był obecny w czasie pierwszego pobicia – wtedy w G. podszedłem do niego, on powiedział, że nie będzie ze mną rozmawiał, powiedział, że załatwi to inaczej i zaraz byłem straszony, bity byłem szarpnięty. To rozgrywało się przed Hotelem (...) – po prawej stronie od wyjścia. Podczas bicia powiedzieli, że są od S.. W trakcie bicia coś mówili, ale nie wiem co. W trakcie pobić na S. i na K. sprawcy nie kontaktowali się z S. – str. 4 – 5 – protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.,
- „W czasie pierwszego pobicia kierowano wobec mnie żądania – bym oddał pieniądze. W czasie zdarzenia jak mnie pierwszy raz wywieziono do lasu na (...) to mówili bym oddał pieniądze, wtedy mi nic nie zabrano. (...) To było u mnie w mieszkaniu – po tym pobiciu na S., pojechaliśmy do mnie do domu, ja powiedziałem, że jest ojciec – żeby oni nie wchodzili. S. stuł na pewno na dole. oddzielnie przyjechał, weszli ci trzej czyli Z. ten trzeci co nie znam i D.” – str. 9 protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.,
- „Po odczytaniu zeznań z k. 7521 dwóch zdań: „S. za trzecim razem jak mnie bili to był obecny. On był obecny pod G..” świadek zeznaje: to było tak, że on był pod G., ale on tam został.” – str. 11 protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.,

4. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. poprzez dowolną i wybiórczą ocenę materiału dowodowego – w szczególności w postaci wyjaśnień oskarżonych A. W. (1), B. S. (2) zeznań świadków S. G. (1), A. W. (2) – i w konsekwencji przyjęcie, że oskarżony M. S. (2) popełnił zarzucone mu w akcie oskarżenia przestępstwa (w tym m.in. uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wprowadzał w błąd dotyczący zamiaru spłaty zaciąganych zobowiązań inne osoby – pracowników sklepów, banków, spółdzielczej kasy oszczędnościowo – kredytowej i sklepów, zarówno wykorzystując w celu uzyskania kredytów i pożyczek bankowych jako autentyczne sfalszowane dokumenty, bądź składając nierzetelne pisemne oświadczenia), w sytuacji gdy materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie ponad wszelką wątpliwość takiego wniosku, zwłaszcza że:

a) Sąd bezpodstawnie przyjął istnienie po stronie M. S. (2) świadomości istnienia zorganizowanej grupy przestępczej/ udziału w niej,

b) pomimo wątpliwej wartości dowodowej zeznań/wyjaśnień A. W. (2) w zestawieniu z całością materiału dowodowego Sąd I instancji wywiódł, iż: „Nie ma potrzeby odnosić się szczegółowo do kolejnych rozmów telefonicznych. Ich treść potwierdza to, o czym mówiła A. W. (2), a mianowicie, że była ona jedynie wykonawcą poleceń M. S. (1) i M. S. (2). Wyjaśnienia i zeznania A. W. (2) w powiązaniu z treścią rozmów telefonicznych i wiadomości tekstowych stanowią wiarygodny dowód winy M. S. (1) i M. S. (2)” str. 15; (...) nie ma potrzeby szczegółowo się do niej odnosić. Wyjaśnienia oskarżonych M. S. (1) i M. S. (2) to jedynie próba stworzenia linii obrony. W żadnej mierze nie można dać im wiary” – str. 16 – powyższe procedowanie Sądu (wybiórcza, a nie kompleksowa ocena materiałów z kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych), przy jednoczesnym uwzględnieniu, iż w zakresie czynów z pkt. XLVIII, XLIX, L, LI, LII, LVI, LVII, LVIII, LIX, LX a/o (pkt 3 sentencji wyroku) A. W. (2) miała pozostawać wykonawcą poleceń M. S. (1) i M. S. (2), budzi poważne zastrzeżenia w zakresie jego prawidłowości i rzetelności,

c) A. W. (2) w swoich wyjaśnieniach/zeznanach odnosiła się do zachowań W. K. (1), co całkowicie pomija Sąd a quo w toku pisemnego Uzasadnienia wyroku,

d) Sąd a quo całkowicie pominął w Uzasadnieniu wyroku zeznania świadka P. S. (vide protokół rozprawy z dnia 06.06.2017 r.), które opisują istotne elementy relacji łączącej oskarżonego M. S. (2) z W. K. (1), jak również wskazują, iż M. S. (2) nie miał związku z wyludzeniami kredytów bankowych, sprzętu RTV i AGD w okresie jesień 2014 – późna wiosna 2015,

e) Sąd I instancji wywiódł, iż: „M. S. (2) przywiózł i przekazał W. K. (1) listę rzeczy, jakie B. S. (2) miał kupić na raty. M. S. (2) nie spotkał się z nim, ale pozostawał w kontakcie telefonicznym i był gotów odebrać nabyte przez nich rzeczy” – str. 10 – powyższe nie może stanowić (w żadnym razie nie wystarczy) do przyjęcia, iż M. S. (2) był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej w ramach, której miał dokonywać wyludzeń/oszustw,

f) Sąd I instancji dokonał rażąco dowolnej i wybiórczej oceny wyjaśnień B. S. (2) i A. W. (1) oraz zeznań S. G. (1), przyjmując na jej podstawie sprawstwo M. S. (2) m.in. w zakresie jego uczestnictwa w wyłudzeniach kredytów bankowych, w sytuacji gdy wypowiedzi tychże przeczą powyższemu:

- udziałowi M. S. (2) w wyłudzeniu, do jakiego doszło w Galerii (...) w B. przeczą wyjaśnienia B. S. (2): „Te rzeczy wzięte na (...) oddałem W., on powiedział, że w związku z tym zdejmuje mi część długu, była to połowa długu” (str. 9 protokół rozprawy z dnia 29.06.2016 r.) oraz zeznania S. G. (1): „(...) z tego co ja wiem, to dwa razy udało się wziąć telefony na abonament. W ich nabyciu uczestniczyłem ja, W. i B. J. telefon zabrał B. sobie, a drugi został spieniężony, ale nie pamiętam w jakich okolicznościach. Te telefony zostały uzyskane u galerii (...)” (protokół rozprawy z dnia 21.03.2017 r.),
- jak zeznał S. G. (1): „A udział S. był taki, że on nas z nimi poznał” – protokół rozprawy z dnia 21.03.2017 r.; „Mój udział był taki, że często jeździłem z tymi osobami i była to moja firma w tamtym czasie. Udział S. był taki, że na niego załatwialiśmy kredyty. W. udział był taki, że on woził S.. Uczestniczyłem w tym ja, W., M. S. (2), B. S. (2) i A. W. (3). Myślę, że było takich prób ok. 50 – może nawet więcej. (...) Zaświadczenia wypisywała W., W. je podpisywała”, Decyzje o tym, że należało pojechać do konkretnego banku przekazywała mi W., ale nie wiem czy to ona decydowała czy był ktoś wyżej. W. wskazywała kierunek” – protokół rozprawy z dnia 21.03.2017 r.,
- jak wyjaśniał B. S. (2): „Ja nic nie planowałem. Tam jest, że A. mi nie groził i że się go bałem, ale A. mi groził od początku. Na początku jest, że robiłem coś z K. z G. i że z M. S. (2), a ja tego człowieka, czyli S., pierwszy raz widzę. Tam jest przecież monitoring (...) Wtedy złożyłem takie wyjaśnienia, bo obawiałem się przez cały czas W.” – str. 11 protokół rozprawy z dnia 29.06.2016 r.,
- A. W. (1) wskazał stanowczo: „Ale fakty planowanych wyłudzeń to była inicjatywa W. K. (1). Rozmawiałem o tym też z M. S. (2), że taka osoba jest potrzebna. Myślę, że on miał wiedzę o tym od pani W.. (...) Nie wiem czy S. miał jakiś znajomych w bankach” – k. 10689. Kolejno: w dniu 25 maja 2015 r. A. W. (1) wyjaśniał: „M. S. (2) mnie skontaktował z W., a następnie już nie ingerował w te kontakty (...) R. M. S. (2) w wyłudzeniu przedmiotów na kredyt ratalny to była taka, że skontaktował mnie z tą W.. A później jaka była jego rola, to tak naprawdę nie bardzo wiem, by nie wiem kto wziął te przedmioty, czy W., czy on” – k. 1872. „M. sugerował, że te kredyty załatwia W.” – k. 1769,
- A. W. (1) w dniu 21.05.2015 r. wyjaśniał: „Okoliczność, że S. polecił mi dać pieniądze 2.500 zł R. za dług B. daje mi podstawy by sądzić, że M. te przedmioty, które zabrała W. sprzedał albo polecał sprzedać dla W., mógł też je wziąć dla siebie. Ja nie widziałem tych rzeczy u M., ja tylko raz byłem u niego w mieszkaniu (...) – k. 1768 świadczy jedynie o istnieniu domysłów ww. w tym zakresie,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony M. S. (2) w marcu 2015 r. w B. i B., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), A. Z. i nieustaloną osobą, podrobił dowód osobisty na nazwisko B. W., w ten sposób, że w zamian za kwotę 20.000 zł skontaktował A. W. (1) z nieustaloną osobą, dostarczył skan zdjęcia A. Z., po czym za pośrednictwem A. W. (1) odebrał w B. podrobiony dowód, w celu użycia przez A. Z. za autentyczny – w sytuacji gdy całokształt zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, oceniony w sposób wszechstronny i obiektywny, nie pozwala na go winnym popełnienia ww. czynu, zwłaszcza że:

a) to nie M. S. (2) skontaktował się z nieustaloną osobą, zlecając jej sporządzenie podrobionego dowodu osobistego, lecz A. W. (1),

b) to nie M. S. (2) dostarczył skan zdjęcia A. Z. – vide w dniu 21.05.2015 r. A. W. (3) wyjaśniał: „Ja wykonałem skan tego zdjęcia, S. wysłał mi albo podyktował mail, na jaki mam wysłać ten skan, co też uczynił” – k. 1766,

c) zdaniem Sądu I instancji: „M. S. (2) był jedyną osobą, która mogła nawiązać kontakt z fałszerzem – gdyby nie przekazał adresu poczty elektronicznej i sposobu, w jaki miał być odebrany fałszyfikat dokumentu nie zostałyby

on wytworzony – Sąd jednocześnie pomija, iż A. W. (3), jako osoba wielokrotnie karana, działająca w świecie przestępczym, z pewnością miał możliwość uzyskania informacji w zakresie „zorganizowania” sfalszowanego dowodu osobistego,

d) Sąd przypisał oskarżonemu M. S. (2) współsprawstwo w zakresie ww. czynu pomimo że jednocześnie wskazał: „Sporną kwestią jest jedynie udział oskarżonego M. S. (2) w tym przestępstwie. Wynika on tylko z wyjaśnień A. W. (1).” – str. 54, tj. osoby mającej interes w pomówieniu M. S. (2);

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawy orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony M. S. (2) w okresie od 01.11.2014 r. do 29.11.2014 r. w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polecił D. G., ustalonej osobie i innemu nieustalonemu mężczyźnie wykonanie czynów zabronionych oraz kierował wykonaniem tych czynów polegających na stosowaniu wobec P. M. groźby bezprawnej uszkodzenia ciała oraz przemocy, celem wymuszenia zwrotu wierzytelności M. S. (2) w kwocie 20.000 zł oraz na usiłowaniu doprowadzenia P. M. przemocą i groźbą zamachu na życie i zdrowie do rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 50.000 zł z tytułu odsetek nie wynikających z umowy pożyczki, w sytuacji gdy całość zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, oceniony w sposób wszechstronny i obiektywny, nie pozwala na uznanie go winnym popełnienia ww. czynu, zwłaszcza że:

a) Sąd I instancji forsuje pogląd, jakoby okoliczność, iż wysokość odsetek żądanych przez M. S. (2) od P. M. przewyższała odsetki maksymalne, miała decydować samoistnie o tym, iż M. S. (2) dopuścił się czynu z art. 282 k.k., nie zważając na to, iż przekonanie M. S. (2) co do istnienia wymagalnej wierzytelności wobec P. M. w zakresie należności głównej i odsetek za zwłokę na podstawie obowiązującego prawa, wyklucza byt występku z art. 282 k.k. – M. S. (2) nie ma wykształcenia prawniczego, obcym jest mu pojęcie odsetek maksymalnych, uregulowanych w Kodeksie cywilnym ergo ww. mógł w pełni zasadnie sądzić, że skoro umownie uzgodniono określoną wysokość odsetek, to ustalenie to było wiążące dla stron, a w konsekwencji należność (dług i odsetki), jakiej uregulowania wymagał od P. M., „należała mu się”.

b) Sąd w sposób rażąco dowolny (a przy tym pozbawiony uzasadnienia prawnego na gruncie Kodeksu karnego i reguł przypisywania odpowiedzialności karnej) opiera się przy ocenie zachowania M. S. (2), pod kątem wypełnienia przez niego znamion wymuszenia rozbójniczego, cywilistycznymi regułami słuszności (vide „W świetle art. 5 k.c. wątpliwe jest, czy M. S. (2) miał prawo domagać się jego zwrotu. Wszak wykorzystał słabość pokrzywdzonego do hazardu i sam w ogromnej mierze przyczynił się do jego powstania. Domaganie się spłaty takiego długu mogło by być uznane za czynienie ze swego prawa użytku sprzecznego z zasadami współżycia społecznego” – str. 51) – prawidłowość takiego stanowiska Sądu budzi poważne zastrzeżenia. zwłaszcza iż tenże Sąd jednocześnie zauważa, iż: „Nie doszło jednak do stwierdzenia w postępowaniu cywilnym nieistnienia tego zobowiązania po stronie P. M., zatem należało przyjąć, że dług istniał” – str. 51,

c) zachowanie M. S. (2) nie było ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej – M. S. (2) pozostawał przekonany, iż dłużnik, tj. P. M., jest zobowiązany do określonego świadczenia (długu i odsetek za opóźnienie) o określonej wysokości i zwrotu owej należności wymagał od zobowiązanego – co wyklucza byt występku z art. 282 k.k.,

d) nie można uznać, iż M. S. (2) kontrolował przebieg akcji przestępczej opisany w pkt C.2 wyroku (pkt XLVII aktu oskarżenia), jako że nie wykazano, aby w trakcie rzekomego stosowania wobec P. M. groźby bezprawnej uszkodzenia ciała oraz przemocy, M. S. (2) kierował popełnieniem tych czynów – nie wykazano wystąpienia takowej kontroli ani w miejscu realizowania czynu przestępczego przez bezpośrednich wykonawców, ani „zdalnie”, np. przez telefon komórkowy; co istotne: nawet sam pokrzywdzony P. M. zeznał: „W trakcie pobicia na S.i na K. sprawcy nie kontaktowali się z S.” – str. 4 – 5 protokół rozprawy z dnia 07.07.2016 r.,

e) zachowanie M. S. (2) wskazuje jedynie, iż nalegał on, ażeby pokrzywdzony P. M. zwrócił mu dług z odsetkami, jednakże nie sposób przyjąć – opierając się na materiale dowodowym – iż posunął się w celu otrzymania należnej mu płatności do zlecenia innym osobom podjęcia zachowań sprowadzających się do przemocy i groźby bezprawnej,

f) Sąd I instancji deprecjonuje okoliczność, iż aż połowa kwoty, jakiej mieli zażądać od P. M. D. G., J. Z. i inna niestabilna osoba miała przypaść im. jako sprawcom wykonawczym, którzy rzekomo dopuścili się określonych aktów przemocy i groźby bezprawnej wobec P. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie – Sąd nie wskazuje na wiarygodne dowody, w zakresie sprawstwa polecającego i kierowniczego M. S. (2) nad czynami sprawców wykonawczych.

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że oskarżony M. S. (2) dopuścił się czynu z pkt C.7 wyroku (pkt LXI aktu oskarżenia), w sytuacji gdy – odnośnie tabletki ujawnionej w sejfie – dostęp do rzeczonoego sejfu, jak wyjaśniał oskarżony M. S. (2) (vide k. 4140v – 4141v), w momencie jej odnalezienia miał „każdy”, a dowodów przeciwnych brak.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku co do oskarżonego M. S. (2) poprzez uniewinnienie ww. od popełnienia zarzucanych mu czynów,

ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku co do oskarżonego M. S. (2) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Białymstoku.

Apelację od powyższego wyroku złożył też obrońca oskarżonego **P. W. (1)**, który zaskarżył go w całości, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 245 k.k. poprzez błędną wykładnię, polegającą na przyjęciu przez Sąd Okręgowy, iż oskarżony P. W. (1) kierował wobec świadka P. M. groźbę bezprawną w celu wywarcia na nim wpływu, by ten zmienił swoje zeznania na korzyść oskarżonych przedstawiając się jednocześnie jako narkoman, a złożone zeznania miały być złożone pod wpływem narkotyków i alkoholu – czym wypełnił znamiona strony przedmiotowej oraz podmiotowej przestępstwa opisanego w art. 245 k.k. – w sytuacji, gdy P. M. będąc przesłuchiwanym w charakterze świadka podczas rozprawy z dnia 7 lipca 2016 roku jednoznacznie wskazał, iż „W. wstawił się za mną u tych napastników, bo on ich znał. Ja wspominałem mu, by poprosił ich żeby mnie nie ganiłi i nie bili. Ja prosiłem J., by poprosił ich żeby mnie zostawili. Ja nie wiem czy on ich poprosił, powiedział, że z nimi rozmawia” – co świadczy o dobrowolnej chęci spotkania się świadka z P. W. (1), a samo spotkanie odbyło się przy „luźnej rozmowie”, w związku z czym P. M. nie potraktował spotkania z oskarżonym jako groźby i nie wykazywał obawy wobec P. W. (1), w związku z czym zachowanie oskarżonego nie wyczerpało znamion zarzucanego mu czynu z art. 245 k.k.

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na:

a) dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na nieobiektywnym uznaniu, na podstawie wybiórczo wyselekcjonowanych zeznań jedyne go świadka P. M. w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu, iż oskarżony P. W. (1) podczas spotkania ze świadkiem „(...) nakłaniał go do zmiany zeznań. Stwierdził również, że dopiero kiedy zmieni zeznania będzie mógł bezpiecznie chodzić po B.” (str. 86 uzasadnienia), podczas gdy Sąd I instancji nie wziął pod uwagę faktu, iż świadek jednoznacznie wskazywał na osobistą prośbę skierowaną do oskarżonego w związku z przeprowadzeniem rozmowy z pozostałymi oskarżonymi, którym zarzucono pobicie świadka celem „wstawienia się za mną u tych napastników” oraz poproszenia o pozostawienie go w spokoju – co pozostaje w sprzeczności z przypisaniem dla P. W. (1) stosowania wobec P. M. groźby pozbawienia wolności i uszkodzenia ciała,

b) błędnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji tego przyjęcie, że o winie P. W. (1) świadczą wypowiedziane przez niego słowa, na które powołuje się Sąd I Instancji tj. „dopiero kiedy zmieni zeznania będzie mógł bezpiecznie chodzić po B.”, a które zdaniem Sądu wypełniają przesłanki groźby bezprawnej, w sytuacji

gdy są to wyłącznie hipotetyczne prognozowania w stosunku do działania osoby trzeciej, bez wskazania na konkretną osobę oraz na zachowanie jakie miałyby być podjęte przez tą osobę, a samo spotkanie oskarżonego ze świadkiem było wyłącznie swobodną rozmową dwóch znajomych o obecnych w tym czasie problemach świadka, przy czym rozmowa ta nie uwidoczniła żadnych działań P. W. (1) które mogłyby by świadczyć o użyciu groźby bezprawnej, która by wzbudziła u P. M. realny strach – co zostało potwierdzone w zeznaniach świadka.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. W. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelację od powyższego wyroku złożył też obrońca oskarżonego **M. M. (1)**, który zaskarżył w części skazującej tj. w zakresie czynu ujętego w pkt. F.1 w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że:

- M. M. (1) nie pozostawał w usprawiedliwionym błędzie, co do bezprawności czynu, podczas gdy z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż zakupił on broń alarmową z koncesjonowanego źródła, w oparciu o zapewnienia sprzedawcy, że na rewolwer E. V. 2.5 nie wymagane jest pozwolenie na broń. co potwierdziła opinia biegłego z zakresu badań broni i balistyki (k. 8667), w której biegły stwierdził, że bron zabezpieczona u M. M. (1) to ten sam rewolwer co na wydrukach ze sklepów internetowych, przez co należało przyjąć, że oskarżony pozostawał w usprawiedliwionym błędzie co do bezprawności swojego czynu;
- rewolwer E. V. 2.5 – (...) stanowi broń palną w rozumieniu art. 7 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, którą można posiadać na podstawie pozwolenia na broń, podczas gdy rewolwer ten jest bronią alarmową, która zasilana jest kapiszonami o kalibrze do 6 mm z materiałem inicjującym, a nie miotającym jak przyjął w uzasadnieniu wyroku Sąd I instancji, przez co wypełnia ona definicję broni palnej alarmowej w rozumieniu przepisu z art. 11 ust. 11 tejsze ustawy.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o zmianę wyroku zaskarżonej części, poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu zarzucanego mu w pkt LXXIV aktu oskarżenia, a ujętego w pkt. F.1 wyroku.

O uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego wnieśli obrońcy oskarżonych M. S. (3), M. S. (2), D. G. i P. W. (1) oraz prokurator odnośnie oskarżonego M. M. (1), w związku z tym stosownie do treści art. 423 § 1a k.p.k. uzasadnienie wyroku zostanie ograniczone do części wyroku dotyczących tych oskarżonych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców poza apelacją obrońcy oskarżonego M. M. (1), okazały się niezasadne, nie podlegały zatem uwzględnieniu, wobec M. M. (1) orzeczono odmiennie co do istoty sprawy uniewinniając go od popełnienia przypisanego mu czynu, zasadna była apelacja urzędu prokuratorskiego, w wyniku której zmieniono w części wyrok zgodnie z wnioskami zawartymi w tej apelacji.

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny odniesie się do apelacji obrońcy oskarżonego **M. M. (1)**.

Należało podzielić postawiony zarzut, jak też sformułowany w apelacji wniosek o uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, efektem czego była zmiana wyroku i orzeczenie zgodnie z wnioskiem apelującego.

M. M. (1) przypisany został czyn z art. 263 § 2 k.k. polegający na posiadaniu bez zezwolenia broni palnej w postaci rewolweru E. V. 2,5 kal. 6/10 mm nr (...) produkcji tureckiej.

Sąd Okręgowy uznając oskarżonego winnym popełnienia tego czynu miał na względzie opinię Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji (k. 3489, k. 8667 – 68), zgodnie z którą rewolwer ten stanowi broń palną w rozumieniu art. 7 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji, na posiadanie której to broni wymagane jest

pozwolenie. Odwołał się przy tym do definicji broni palnej zawartej w cytowanej wyżej ustawie i przyjął, że posiadany przez oskarżonego rewolwer spełnia warunki tej definicji.

Oskarżony nie negując zakupu i posiadania przedmiotowego rewolweru twierdził, że dokonując zakupu był przekonany, że na jego posiadanie nie jest wymagane zezwolenie. Swoje przekonanie opierał na informacjach zamieszczonych na stronach internetowych sprzedawców tego rodzaju broni, przy uwzględnieniu jej parametrów, konsultował się też z osobami z klubu strzeleckiego, którego był członkiem.

Sąd Okręgowy dokonując ustaleń co do właściwości posiadanej przez oskarżonego broni, wyraził przekonanie, iż nie mógł on pozostawać w błędzie co do faktu stanowiącego znamię czynu zabronionego, a co za tym idzie co do bezprawności czynu. Zgodnie z wyrażonym w uzasadnieniu stanowiskiem oskarżony nie mógł kierować się opiniami znanych z klubu strzeleckiego, nie mógł polegać na informacjach zamieszczonych na stronach internetowych, które nie muszą być rzetelne, bo służą zwiększeniu sprzedaży.

Analiza całokształtu okoliczności związanych z postawionym oskarżonemu zarzutem, a co za tym idzie i przypisanym czynem nie pozwoliła Sądowi Apelacyjnemu na podzielenie stanowiska Sądu orzekającego, w tym i przywołanej argumentacji.

I jakkolwiek same opinie członków klubu strzeleckiego istotnie nie muszą być uznane za wiążące dla oskarżonego, to nie można zgodzić się z Sądem Okręgowym, że nie mógł on opierać się na informacjach zamieszczonych na stronach internetowych, jako służących zwiększeniu sprzedaży i że konieczna była ich weryfikacja.

Stwierdzić należy, że sprzedają broni, w tym poprzez ogłoszenia internetowe, zajmują się koncesjonowane podmioty. Oczywistym jest, że w przypadku sprzedaży broni, na którą wymagane jest zezwolenie na posiadanie, a zatem i na nabycie, na kupującym ciąży obowiązek wykazania się stosowanym zezwoleniem na zakup. Sprzedaż osobie nie posiadającej zezwolenia może prowadzić do utraty koncesji. Zauważyć wypada, że zarówno Ł. M., którego odpis koncesji został załączony do akt, jak i inni sprzedający internetowo, oferując do sprzedaży rewolwer, taki sam jak posiadał oskarżony, w ofercie zaznaczyli, że jest on dostępny bez zezwolenia na zakup. W opisie zaznaczone było m. in., że jego prędkość początkowa wynosi 170 m/s, w wykorzystaniu przy samoobronie mocny efekt akustyczny strzału, odstrasza napastników i alarmuje otoczenie (k. 5024 – 5035).

Podkreślenia wymaga, że oskarżony w związku z uprawianiem sportu strzelniczego ubiegał się o zezwolenie na broń, przeszedł wymagane badania, w tym psychologiczne, przyznano mu licencję na uprawianie sportu strzelniczego w dyscyplinach pistolet, karabin, strzelba gładkolufowa z datą ważności uprawnień do 31 grudnia 2015 roku (k. 5037 – 5045).

Z powyższego należy wnioskować, iż gdyby był świadomy obowiązku posiadania zezwolenia na rewolwer stanowiący przedmiot zakupu, o takie zezwolenie by wystąpił, zwłaszcza, że przeszedł już stosowane badania wymagane przy ubieganiu się o zezwolenie na posiadanie.

Zaznaczyć należy, że przedmiotowy rewolwer został znaleziony podczas przeszukania mieszkania oskarżonego w związku z podejrzeniem popełnienia innych czynów, dokonany w dniu 11 maja 2015 roku (k. 1312 – 16), od popełnienia których zresztą został prawomocnie uniewinniony. Funkcjonariusze Policji opisując tenże rewolwer opisali go jako „przedmiot o wyglądzie rewolweru z wygrawerowanym nr (...)”. Następnego dnia był postawiony oskarżonemu zarzut czynu z art. 258 § 2 k.k. i handlu bronią palną B. oraz amunicją. Nie był natomiast ujęty przedmiotowy rewolwer (k. 1321). Pod takim zarzutami był stosowany wobec M. M. (1) areszt tymczasowy. Sąd wniosek, że funkcjonariusze Policji, którzy z racji czynności zawodowych niewątpliwie posiadają większą wiedzę, jak chodzi o broń, którą posługują się na co dzień, nie uznali znalezionego rewolweru za broń palną, której posiadanie wymaga stosowanego zezwolenia. Dopiero 18 września 2015 roku, a więc po uzyskaniu opinii biegłych, wydane zostało postanowienie o uzupełnieniu zarzutów o czyn polegający na posiadaniu bez zezwolenia rewolweru E. V. (k. 5020) znalezionego podczas przeszukania w dniu 11 maja 2015 roku. W tym kontekście warto odwołać się do opinii, która była podstawą do sformułowania zarzutu. Biegły dokonał dokładnej analizy właściwości broni, analizując jej

parametry, w tym energię pocisku i jego kaliber, a także ustalając, czy broń może być uznana za pneumatyczną lub palną alarmową. Na podstawie tej analizy uznał, że przedmiotowy rewolwer jest bronią w rozumieniu ustawy o broni i amunicji. Powyższa ocena nie była zatem prostą kwalifikacją, lecz wymagała przeprowadzenia badań i posiadania wiedzy specjalistycznej.

Przechodząc do oceny prawnej zachowania skazanego należy mieć na względzie art. 30 k.k., który stanowi, że nie popełnia przestępstwa, kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności. Powyższa regulacja opiera się na założeniu, że warunkiem przypisania sprawcy winy jest rozpoznawalność bezprawności czynu. Usprawiedliwiona nieświadomość bezprawności wyłącza winę sprawcy czynu bezprawnego i tym samym wyłącza przestępność takiego czynu. Orzecznictwo sądowe podkreśla, że kryteria usprawiedliwienia nieświadomości bezprawności mają przede wszystkim charakter obiektywny, co oznacza, że przy ich rozpoznawaniu i ustaleniu należy posłużyć się kryterium normatywnym miarodajnego (wzorowego) obywatela, a następnie uwzględniając również kryterium subiektywne, charakterystyczne dla problematyki błędu, należy ocenić, czy miałby on możliwość uniknięcia błędu w postaci nieświadomości bezprawności czynu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2003 roku II KK 331/02 OSNwSK 2003/1/969).

Odnosząc powyższe kryteria do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że oskarżony dopełnił staranności, jakiej wymaga się od miarodajnego obywatela w takiej sytuacji. Dokonał zakupu broni u licencjonowanego sprzedawcy, od którego mógł oczekiwać fachowej wiedzy co do właściwości broni i konieczności posiadania zezwolenia. Zasięgnął również opinii członków klubu strzeleckiego, którzy również byli dobrze obeznani z tą problematyką. Kluczowe znaczenie mają jednak opisane wyżej dość nietypowe właściwości broni, które sprawiły, że początkowo nawet funkcjonariusze Policji nie uznali tego rewolweru za broń palną i nie postawili oskarżonemu zarzutów w związku z jego posiadaniem bez zezwolenia. Dopiero opinia biegłego przesądziła o ostatecznej kwalifikacji rewolweru. W tej sytuacji nie sposób uznać, że oskarżony mógłby zwyczajnie zapoznać się z tekstem ustawy i na tej podstawie ustalić, czy istotnie zezwolenie jest wymagane. Nie sposób też zgodzić się z wnioskami wysnutymi przez Sąd Okręgowy z wyjaśnień oskarżonego, który stwierdził, że był pracownikiem kantoru i rewolwer był mu potrzebny w pracy. Nie sposób z powyższego stwierdzenia wysnuć wniosków co do przeznaczenia zakupywanej broni, w tym przesądzić, czy miała ona służyć odstraszeniu, czy samoobronie. W tej sytuacji należało uznać, że oskarżony powziął kroki konieczne do ustalenia, czy polskie prawo wymaga zezwolenia na rewolwer typu E. V. 2,5 kal. 6/10 mm. W świetle opisanych wyżej okoliczności nie sposób żądać od oskarżonego, aby przed dokonaniem zakupu zasięgał opinii biegłego.

Podkreślenia wymaga, że podobny stan faktyczny był przedmiotem wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 1983 roku (Rw 82/83 OSNwSK 2003/1/969). W orzeczeniu tym Sąd Najwyższy rozstrzygał o odpowiedzialności karnej oskarżonego z art. 286 d.k.k. (obecnie art. 263 § 2 k.k.), który posiadał bez zezwolenia eksponaty w postaci znalezionych w lesie karabinów typu (...), w których przewiercił otwory w komorze naboju. Sądził, że w ten sposób pozbawił je właściwości broni palnej i był w tym przekonaniu utwierdzany przez znajomych funkcjonariuszy MO. Sąd Najwyższy uznał, że oskarżony działał w warunkach błędu.

Rozważywszy powyższe Sąd Apelacyjny uniewinnił oskarżonego M. M. (1) od popełnienia przypisanego mu czynu.

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych w apelacji obrońcy oskarżonego M. S. (1) stwierdzić należy, iż całkowicie chybiony jest zarzut naruszenia art. 399 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. wskazujący na zaniechanie uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu z art. 258 § 2 k.p.k. na art. 258 § 3 k.p.k. co miało skutkować naruszeniem prawa oskarżonego do obrony, bowiem zapis w protokole rozprawy z dnia 18 grudnia 2018 r. (k. 13 324 t. 68) dowodzi, że sąd o takiej możliwości uprzedził strony.

Odrzucić należało też zastrzeżenia skarżącego co do legalności dowodu z kontroli operacyjnej o kryptonimie (...) i (...). Niezasadne bowiem okazały się twierdzenia skarżącego, że pozyskanie tego dowodu nastąpiło z naruszeniem przepisów procedury karnej, a przede wszystkim z naruszeniem art. 19 ust. 1 i 19 a ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o policji. Naruszenie to według skarżącego miało polegać na zarządzeniu kontroli mimo braku wcześniejszych wiarygodnych informacji o popełnionym przestępstwie.

Zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o policji czynności operacyjno-rozpoznawcze podejmowane są w celu zapobieżenia, wykrycia, ustalenia sprawców, a także uzyskania dowodów odnośnie przestępstw skatalogowanych w tym przepisie i w tym celu, gdy inne środki okazały się bezskuteczne. Sąd Okręgowy w takich sytuacjach może zarządzić kontrolę operacyjną. Ust. 1 a tego przepisu stanowi zaś, że wniosek o którym mowa w ust. 1 przedstawia się wraz z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia kontroli. Natomiast art. 19 a ust. 1 i 2 daje możliwość dokonania w sposób niejawni nabycia, zbycia lub przyjęcia przedmiotów pochodzących z przestępstwa, jak też złożenia takich propozycji.

Ocena podejmowanych w toku postępowania przygotowawczego czynności przez pryzmat treści wyżej wymienionych przepisów utwierdza w przekonaniu, że zostały zachowane wszelkie wymogi ich stosowania.

Zaznaczyć należy, że przed podjęciem kwestionowanej przez obronę kontroli operacyjnej o kryptonimie (...) i (...), zarządzona była wobec oskarżonego M. S. (1) w dniu 16 września 2014 r. kontrola o kryptonimie (...) (k. 262), odpowiednio uzasadniona pozyskaną informacją o działalności przestępczej tego oskarżonego. Natomiast kontrola o kryptonimie (...) (wniosek k. 3648) prowadzona była wobec A. W. (1), zarządzona w oparciu o uzyskane wcześniej informacje, m.in. z podsłuchanych rozmów między osobami uczestniczącymi w obrocie.

Prowadzono też kontrole operacyjne o kryptonimie (...) wobec oskarżonego M. S. (2) wykorzystane w szerokim zakresie w formie zgody następczej wobec M. S. (1) (k. 3886, k. 3897).

Zaznaczyć należy, że oskarżony M. S. (1) przyznał się do udziału w obrocie narkotykami i handlu bronią popełnionymi w wyniku prowokacji policyjnej.

Stąd też przedmiotem skargi jest nie sam fakt popełnienia tych czynów, a legalność czynności operacyjno-rozpoznawczych policji.

Sąd Okręgowy dokonał oceny w tym zakresie i doszedł do słusznego wniosku, że funkcjonariusze policji mieli pełne prawo do przeprowadzenia czynności operacyjno-rozpoznawczych zmierzających do ustalenia sprawców i uzyskania dowodów popełnienia przestępstwa.

Rozważał też szeroko komentowaną w apelacji rolę i udział A. W. (1) w czynach przypisanych M. S. (1) wyprowadzając słuszne wnioski, wykluczające intrygę A. W. (1) polegającą na wskazaniu funkcjonariuszom policji M. S. (1) jako osoby sprzedającej narkotyki i broń w celu uzyskania korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia (str. 47-57 uzasadnienia).

Zaznaczyć należy, że wobec A. W. (1) tak jak i wobec pozostałych oskarżonych były prowadzone czynności operacyjno-rozpoznawcze w formie zarządzonej kontroli jego rozmów jak też zgód następczych na wykorzystanie wobec niego materiałów operacyjnych dotyczących innych oskarżonych. Dowody zebrane w sprawie pozwoliły na postawienie jemu zarzutów jak sformułowano w akcie oskarżenia. Zatem sugerowanie przez obronę udziału tego oskarżonego w czynach przypisanych oskarżonemu M. S. (1) czy też kwestionowania zastosowania wobec tego oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary jest poza zakresem kontroli odwoławczej i rozstrzygnięć dotyczących oskarżonego M. S. (1).

Natomiast podnoszony w apelacji fakt udzielania R. R. (1) substancji psychotropowej czy też uczestniczenia w obrocie przez A. W. (1) znacznymi ilościami substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, znajduje potwierdzenie w treści postawionych temu oskarżonemu zarzutów.

Jeżeli zaś chodzi o czyny przypisane oskarżonemu M. S. (1) ma znaczenie o tyle, że narkotyki nabyte od M. S. (1) zbył oskarżonemu M. O., co ten potwierdził.

Nie zasługuje na podzielenie zarzut odnoszący się do czynów przypisanych w pkt. A2 i A3 wyroku wskazujący na naruszenie art. 7 i 410 k.p.k.

Faktem jest, że podstawą ustaleń odnośnie tych czynów były w pierwszym przypadku wyjaśnienia A. W. (1), w drugim zaś zeznania K. P.. Sąd dokonał analizy tych dowodów i uznał je za w pełni wiarygodne. Wskazał przy tym okoliczności

przemawiające za ich wiarygodnością (str. 1-3 uzasadnienia). Skarżący obrońca twierdząc, iż wyjaśnień A. W. (1) za wiarygodne uznać nie można, zaś jeżeli chodzi o K. P. akcentował, iż ten jedynie zwrócił się do oskarżonego z prośbą o możliwość zakupu narkotyku, dokonanej oceny nie był w stanie zakwestionować.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutu kwestionującego sprawstwo oskarżonego, jeśli idzie o czyny przypisane w pkt. A4 i A7 zaskarżonego wyroku.

Obrońca wskazując na naruszenie przy ocenie materiału dowodowego art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. i wyrażając pogląd, iż materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony popełnił przypisane czyny i nie wskazuje na czym miałyby to naruszenie polegać. Nie wiadomo zatem co ma być powodem uznania, że sąd dokonał dowolnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego i jakie dowodowy pozostały poza zakresem oceny sądu. Poza wskazaniem na wątpliwą wiarygodność zeznań A. W. (2) i odwołanie się do nie przyznających się do sprawstwa wyjaśnień oskarżonych M. S. (1) i M. S. (2) nawet nie podejmuje próby wykazania dlaczego nie zgadza się z rozstrzygnięciem. Zatem nie sposób zrozumieć dlaczego skarżący uważa, że orzeczenie jest niesłuszne.

Tymczasem Sąd Okręgowy i w tym zakresie starannie przeprowadził postępowanie dowodowe, wyjaśnił na rozprawie wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia poddając je wnikliwej i wszechstronnej analizie. W obszernej części motywacyjnej wskazał dowody sprawstwa oskarżonego co do poszczególnych zachowań ujętych w czynach ciągłych. Przeprowadził ocenę tych dowodów, która doprowadziła do przypisania oskarżonemu sprawstwa (str. 4-15, 21-28, 36-43). Zaakcentować należy, że wyjaśnienia i zeznania A. W. (2), to jeden z szeregu dowodów, które były podstawą oceny i ustaleń i to nie odnośnie wszystkich czynów, a tych w których sama uczestniczyła. Nie można jednocześnie pominąć, że do czynu zarzucanego w pkt. XVIII i XIX aktu oskarżenia (przypisane w pkt. A7) oskarżony M. S. (1) przyznał się. Tak dokonana ocena podlegała akceptacji sądu odwoławczego

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego M. S. (2). W pierwszej kolejności za niezasadny należało uznać zarzut wskazujący na naruszenie prawa oskarżonego do obrony poprzez prowadzenie rozprawy mimo nieobecności oskarżonego, co według skarżącego miało wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Faktem jest, że nieobecność oskarżonego na rozprawie w dniu 19 stycznia 2018 r., kiedy zamknięty został przewód sądowy i mowę końcową głosił prokurator, została uznana przez sąd odwoławczy za usprawiedliwioną. Nie oznacza to, że nie wysłuchanie wystąpienia prokuratora było naruszeniem prawa oskarżonego do obrony w takim stopniu, iż miało to wpływ na treść rozstrzygnięcia. Na rozprawie był obecny obrońca i to przede wszystkim obrońca a nie oskarżony, w swoim wystąpieniu odnosił się do stanowiska wyrażonego przez prokuratora. Zaznaczyć przy tym należy, że oskarżony generalnie nie wykazywał zbytniego zainteresowania przebiegiem procesu, czego dowodem jest niestawienie na kolejnych terminach rozpraw to jest w dniach 7 marca, 6 kwietnia, 18 i 20 grudnia 2017 r., 15 stycznia i 24 lutego 2018 r.

Nie można również zaaprobować stanowiska skarżącego jakoby zaliczenie w poczet materiału dowodowego materiałów z kontroli operacyjnej o kryptonimie (...) nastąpiło z naruszeniem art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 1 i 7 pkt 2 i 3 ustawy o policji w zw. z art. 293 § 1 k.p.k.

Zgodzić się jedynie należy ze skarżącym obrońcą, że w uzasadnieniu wniosku jako powód zarządzenia kontroli operacyjnej wskazano rozpracowanie grupy przestępczej mającej na celu wprowadzenie do obrotu znacznych ilości środków odurzających i substancji psychotropowych (k. 2982). Wydane w wyniku tego wniosku postanowienie Sądu Okręgowego nie zawiera wskazania przepisów ustawy karnej stanowiących podstawę zarządzenia kontroli (k. 2983), podobnej treści jest wniosek o przedłużenie kontroli i postanowienie sądu o przedłużeniu kontroli do 16 marca 2015 r. (k. 2984-5).

Jednakże Sąd I instancji dysponował materiałami uzyskanymi z kontroli operacyjnej prowadzonej wobec M. S. (1) o kryptonimie (...), na wykorzystanie których wyraził zgodę sąd (k. 577-584, k. 3901), a dotyczyła ona również czynów, które stały się przedmiotem oskarżenia i rozstrzygnięcia sądu, zaś uzasadnienie wniosku o wyrażenie przedmiotowej zgody - wbrew twierdzeniom obrońcy - zawierało stosowne uzasadnienie. Miał zatem prawo przyjęcia pozyskanych w ten sposób dowodów w poczet materiału dowodowego i czynienie na ich podstawie ustaleń. Nieprawdą przy tym jest,

że inne dowody nie pozwalałyby na poczynienie ustaleń co do winy oskarżonego M. S. (2) zarówno jeżeli chodzi o czyn z pkt. XLVI i XLVII aktu oskarżenia jak i oszustw popełnionych na szkodę instytucji kredytowych.

Ustosunkowując się do postawionych w apelacji zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego a mianowicie art. 7, 410 i 424 § 1 k.p.k. w odniesieniu do przyjęcia udziału oskarżonego M. S. (2) w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu oszustwa, zarówno przebieg rozprawy przed Sądem Okręgowym jak i uzasadnieniu wyroku nie daje podstaw do przyjęcia żeby tenże sąd procedował z naruszeniem zasad i reguł postępowania w takim zakresie jak podnosi skarżący, ani też aby w związku z toczącym się postępowaniem doszło do obrazy przepisów pozwalających na postawienie tezy o nieprawidłowości orzeczenia.

Wbrew zarzutom apelacji rozstrzygnięcie opiera się na całokształcie przeprowadzonych dowodów a ich ocena dokonana została z uwzględnieniem dyrektywy określonej w art. 7 k.p.k.

Tok myślenia sąd meriti zaprezentował w sporządzonym z wielką starannością uzasadnieniu wyroku wskazując – z zachowaniem wymogów art. 424 k.p.k. – w motywach zaskarżonego orzeczenia, jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, w tym przede wszystkim przeczących udziałowi w czynach wyjaśnieniach oskarżonego, wyjaśnił też podstawę prawną orzeczenia.

Na podkreślenie zasługuje przejrzystość sporządzonych motywów wyroku. Sąd czyniąc ustalenia odnośnie poszczególnych przypisanych czynów wskazywał dowody, które stanowiły podstawę tychże ustaleń z dokładnym wskazaniem kart, na których te dowody są zamieszczone. Przy tak dużej ilości zarzutów i ogromie materiału dowodowego, stanowiło to ułatwienie, jeżeli chodzi o kontrolę odwoławczą wyroku (str. 15-28 uzasadnienia).

Skarżący zarzucając dowolną i wybiórczą ocenę wyjaśnień A. W., B. S., S. G., A. W. czy W. K. nie był w stanie dokonanej przez sąd oceny tych dowodów w sposób skuteczny zakwestionować. Skoro wymienieni wyżej sprawcy czynów opisywali szczegółowo, nie minimalizując swojej roli, sposób i okoliczności czynów, swoją rolę jak też innych biorących w nich udział, w tym też M. S., jak też motywy jak chociażby w przypadku B. S., wyjaśnienia ich były zgodne i znajdujące potwierdzenie w innych dowodach, co w konsekwencji doprowadziło do ich prawomocnego skazania, to wskazywanie na dowolność w ocenie nie mogła odnieść oczekiwanego przez skarżącego skutku, zarówno jeżeli chodzi o nieprzyznającego się do winy oskarżonego M. S. (2) jak też M. S. (1), o czym była mowa powyżej.

Apelacja stanowi jedynie polemikę z rzetelnie przeprowadzoną oceną dowodów i prawidłowo poczynionymi w wyniku tej oceny przez sąd I instancji ustaleniami faktycznymi.

Sąd Okręgowy wykazał jednocześnie, że **M. S. (2) przypisane mu przestępstwa oszustwa popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej zaś M. S. (1) kierował tą grupą.**

Chybiony zatem jest zarzut sformułowany w apelacjach obrońcy dotyczących czynów przypisanych tym oskarżonym o braku świadomości istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i ich udziału w niej. Podstaw do podzielenia zarzutu nie daje analiza zaskarżonego wyroku pod kątem argumentacji zawartej w wywiedzionych środkach odwoławczych przy uwzględnieniu okoliczności sprawy i treść przeprowadzonych dowodów.

Z uwagi zaś, że skarżący kwestionuje zasadność przypisania oskarżonym działania w zorganizowanej grupie przestępczej opierając się de facto na tych samych podstawach, przy tym M. S. (1) kierowanie tą grupą, zasadnym i celowym pozostaje łączne ustosunkowanie się do obu środków odwoławczych.

Stwierdzić należy, że sąd meriti dokonując prawidłowej wykładni znamion przestępstwa określonego normą art. 258 § 1 k.k. dokonał w sposób szczegółowy oceny materiału dowodowego i trafnie uznał, że obaj oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej. W praktyce orzeczniczej przyjęło się uznawać, że grupę taką tworzą co najmniej trzy osoby, jej celem jest popełnianie przestępstw, przy czym może to być grupa o niskim poziomie zorganizowania, byleby związek osób wykazywał cechy wykraczające poza ramy współsprawstwa, a wyznacznikiem tej oceny są trwałe

reguły postępowania, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowania przestępstw, podział ról, skoordynowany sposób działania.

W realiach sprawy nie może być wątpliwości, że w ramach takiej struktury organizacyjnej pozostawali oskarżeni. Bezsprzeczne w świetle uznanych za wiarygodne dowodów jest, że grupa w skład której wchodziła M. S. (1), M. S. (2), M. F., A. W. (2) zajmowała się wyłudzeniem kredytów w tym na zakup różnego rodzaju dóbr materialnych, posługując się podrobionymi zaświadczeniami o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach. Prowadzona na szeroką skalę działalność przestępcza dokonywana była przy wykorzystaniu tych samych sposobów i osób, przy ustalonym podziale ról. Członkowie grupy mając świadomość udziału w zorganizowanych oszustwach, uświadamiali sobie przynależność innych, przypisane im role i zorganizowanie grupy.

W aspekcie zebranych dowodów nie ulega wątpliwości, że M. S. (1) był „motorem napędowym” tego procederu, to do niego należało przypisanie ról poszczególnym członkom grupy, nadzorowanie podejmowanych czynności. On zatem kierował przestępczymi działaniami będąc przywódcą grupy.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego analiza materiału dowodowego nie pozwala zakwestionować ustaleń Sądu Okręgowego odnośnie sprawstwa oskarżonych M. S. (1) i M. S. (2) w zakresie przypisanych im czynów to jest z art. 258 § 1 k.k. i 258 § 3 k.k.

Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się podstaw do zaaprobowania zarzutu **błędu w ustaleniach faktycznych odnośnie czynu przypisanego M. S. (2) w pkt. C5** dotyczącego podrobienia dowodu osobistego na nazwisko B. W..

Stwierdzić na wstępie należy, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się do samej negacji oceny materiału dowodowego, dokonanej przez sąd meriti, a więc do polemiki z poglądem sądu wyrażonym w uzasadnieniu, lecz do wykazania jakich uchybień w świetle kryteriów logicznego rozumowania i zdrowego rozsądku dopuścił się sąd w dokonanej przez siebie ocenie materiału dowodowego.

Skarżący nie wykazał aby sąd błędnie ocenił dowody lub pominął je w swych rozważaniach.

Zarówno postawiony zarzut dotyczący tego czynu jak i wywody przytoczone na jego poparcie, to przytoczenie ustalonych przez sąd następujących po sobie faktów. Wyrwane zaś z kontekstu zdanie, iż sporną kwestią wynikającą jedynie z wyjaśnień oskarżonego A. W. (1) jest udział oskarżonego M. S. (2) w tym czynie, czyniło koniecznym poczynienie głębszych rozważań co do wiarygodności tychże twierdzeń.

Z tego zadania sąd się wywiązał. Przytoczył cały szereg okoliczności, w tym częściowe potwierdzenie w zeznaniach świadka E. C., które zadecydowały o nadaniu tym twierdzeniom przymiotu wiarygodnego dowodu (str. 87-90 uzasadnienia).

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw aby tak dokonaną ocenę podważyć. Aprobacie podlegała również ocena prawna czynu (str. 90-91 uzasadnienia).

Skarżący nie był również w stanie skutecznie zakwestionować **ustaleń odnośnie czynu przypisanego w pkt. C7**, polegającego na posiadaniu substancji psychotropowej w postaci tabletki (...) (str. 91-92 uzasadnienia).

Nie zasługują na podzielenie zarzuty apelacji **obrońcy oskarżonego M. S. (2) i obrońcy oskarżonego D. G.** co do oceny materiału dowodowego i dokonanych ustaleń odnośnie czynu popełnionego na szkodę P. M. (**czynny przypisane w pkt. C2, I1**).

Analiza apelacji obrońców pozwala na stwierdzenie, że podnoszone w nich zarzuty, w szczególności obrazy przepisów postępowania i przytoczone na ich poparcie argumentacje w większości przypadków są zbieżne. Pozwala to na łączne ustosunkowanie się przez Sąd Apelacyjny co do części tych środków odwoławczych.

Stwierdzić zatem należy, że w tych środkach podniesione zostały zarzuty obrazy art. 4, 5 § 2, 7 jak też 410 i 92 k.p.k. oraz 424 § 1 pkt 1 k.p.k., które to uchybienia miały wpływ na treść rozstrzygnięcia i doprowadziły do błędnych ustaleń faktycznych co do popełnienia przez tych oskarżonych zarzucanych im czynów.

W ocenie sądu odwoławczego przedstawiona przez skarżących argumentacja nie mogła doprowadzić do pożądanego przez nich skutku poprzez zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych lub jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Kontrola apelacyjna nie wykazała bowiem żeby postępowanie jurysdykcyjne w niniejszej sprawie zawierało uchybienia, które mogłyby mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia. Analiza omawianych środków odwoławczych upoważnia do stwierdzenia, iż sprowadzają się one do polemiki z oceną materiału dowodowego i ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd Okręgowy. Ich autorzy podejmują próbę zakwestionowania tej oceny i ustaleń poprzez przytaczanie fragmentów zeznań przesłuchanych świadków, w tym pokrzywdzonego P. M., I. K. (1) czy lekarza T. K., które mogłyby być zinterpretowane w sposób sprzyjający ich linii obrony albo takich, które miały niewielkie znaczenie dla rozstrzygnięcia (świadek E. B. (2)) lub żadnego znaczenia nie miały (świadek S. W.), z pominięciem dowodów i faktów świadczących jednoznacznie przeciw oskarżonym.

Taka metoda kwestionowania rozstrzygnięcia nie może być uznana za skuteczną. Obowiązkiem skarżącego jest wykazanie jakich konkretnych uchybień dopuścił się sąd meriti w zakresie logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, dlaczego nie przynajmniej do winy wyjaśnienia oskarżonych ocenione w świetle tychże zasad powinny zyskać walor wiarygodności.

Tymczasem sąd swoje przekonanie o winie oskarżonych ukształtował mając na uwadze wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody, które poddał wnikliwej i wszechstronnej analizie zgodnie z wymogami art. 7 k.p.k., biorąc za podstawę ustaleń faktycznych te dowody, które uznał za wiarygodne i odpowiadające prawdzie. Tok rozumowania sądu przedstawiony został w szczegółowych, sporządzonych jak nakazuje art. 424 k.p.k., motywach rozstrzygnięcia (str. 62-85 uzasadnienia).

Ocena wartości dowodowej pokrzywdzonego P. M. została poprzedzona wszechstronną i wyczerpującą analizą treści zeznań tego świadka w kontekście całokształtu materiału dowodowego. W sytuacji, gdy mimo kilkakrotnego pobicia pokrzywdzonego, stosowania wobec niego gróźb nie zdecydował się on na ujawnienie bezpośrednio po zdarzeniach popełnionego na jego osobie przestępstwa, a nadanie sprawie stosownego biegu było wynikiem pozyskania informacji o czynach w inny sposób, argumenty apelacji, że zarówno on jak i rodzina mieli uzasadniony interes w składaniu korzystnych dla niego zeznań, są całkowicie chybione.

Również zeznania I. K. (1) czy lekarza T. K. ocenione zostały w kontekście całokształtu dowodów, w tym kolegów oskarżonego M. S. (2), to jest Ł. S. czy P. C. ale też wyjaśnień oskarżonych.

Jeśli o podnoszony w apelacjach obu obrońców zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k., to naruszenie tego przepisu wchodzi w grę tylko wówczas, gdy wystąpiły nie dające się usunąć wątpliwości i zostały rozstrzygnięte na niekorzyść oskarżonych, jak też wtedy gdy powinny się pojawić i nie zostały dostrzeżone. Apelacje nie wykazały żadnej z takiej sytuacji i żadna zresztą nie zachodziła.

Bezpodstawny jest też zarzut apelacji obrońcy oskarżonego D. G. jakoby w sprawie doszło do obrazy art. 192 § 2 k.p.k. Podnoszone przez obrońcę argumenty związane z osobowością pokrzywdzonego, które nie uszły uwadze sądu, dają podstawę do przyjęcia, iż uzewnętrznione wątpliwości wskazane w tym przepisie, co do osoby pokrzywdzonego P. M., które mogłyby uzasadniać przesłuchanie jego w obecności psychologa, nie zachodziły.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy odrzucając wyjaśnienia oskarżonych miał pełne podstawy do poczynienia ustaleń jak w zaskarżonym wyroku i dokonał tego po wszechstronnej analizie materiału dowodowego mając na uwadze ich obiektywną wymowę. Brak jest zatem podstaw do zaaprobowania zarzutu o błędzie w ustaleniach faktycznych jak i kwestionowanie oceny prawnej przypisanych oskarżonym czynów.

I jakkolwiek apelacja obrońcy oskarżonego D. G. sprowadza się do negacji przyjętej kwalifikacji, co w świetle dokonanej przez sąd meriti (str. 82-85 uzasadnienia) oceny prawnej czynu tego oskarżonego, którą Sąd Apelacyjny aprobuje, zwalnia ten sąd od szerszego ustosunkowania się do postawionego w tej kwestii zarzutu, to apelacja obrońcy oskarżonego M. S. (7) akcentuje po stronie oskarżonego istnienie wymaganej wierzytelności zarówno jeżeli chodzi o należność główną jak i odsetki, wymagającej uregulowania przez P. M.. Faktem jest, że po stronie pokrzywdzonego istniał dług wobec oskarżonego, jednakże jak słusznie przyjął sąd orzekający, sposób egzekwowania tego długu, a przede wszystkim kwota odsetek, w pełni uprawniały do przyjęcia, iż przybrało to postać czynów karalnych, określonych w kwalifikacji prawnej przypisanego temu oskarżonemu przestępstwa. Działanie oskarżonego polegało na kierowaniu wykonaniem czynów przez inne osoby.

Stąd też zastrzeżeń do ustaleń jak i oceny prawnej Sąd Apelacyjny nie miał.

Za pozbawiony racji należało uznać zarzut apelacji obrońcy oskarżonego D. G. naruszenia **prawa materialnego – art. 189 § 1 k.k. i art. 191 § 2 k.k. odnośnie czynu przypisanego w pkt. 12.**

Wskazać przede wszystkim należy, iż obraza prawa materialnego polega na wadliwym jego zastosowaniu (lub niezastosowaniu) w orzeczeniu opartym na prawidłowych ustaleniach faktycznych. Zatem uchybienie określone w art. 438 pkt 1 k.p.k. zachodzi tylko wówczas, gdy istnieje niezgodność między zastosowanym przepisem prawa materialnego a prawidłowo ustaloną przez sąd podstawą faktyczną orzeczenia. Z treści zarzutu zaś wynikałoby, że skarżąca podważa dokonane ustalenia.

Niemniej jednak poza ogólnikowym sformułowaniem zarzutu skarżąca nie przywołuje żadnych argumentów, które podważałyby zasadność rozstrzygnięcia. Skoro ustawa wymaga od środka odwoławczego pochodzącego od podmiotu fachowego, a takim niewątpliwie jest radca prawny, wskazania zarzutów stawianych rozstrzygnięciu (art. 427 § 2 k.p.k.), a przez zarzuty należy rozumieć nie samo odwołanie się do określonego powodu uchylenia lub zmiany orzeczenia (art. 438 k.p.k.) lecz o skonkretyzowanie o jakie naruszenie chodzi czy na czym polega wskazane naruszenie prawa materialnego, a apelacja nie określa na czym ta nieprawidłowość polega, to taki stan uniemożliwia rzeczowe sprawdzenie zasadności zarzutu.

Tym niemniej wnikliwa kontrola odwoławcza nie ujawniła żadnych uchybień. Zarówno ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia jako spójne, wynikające z prawidłowo ocenionych dowodów, w tym zeznań J. S., J. F., K. G., E. T. jak i dokonana ocena prawna nie budzą wątpliwości (str. 121-124 uzasadnienia).

Sąd Apelacyjny nie dopatrył się podstaw do zaaprobowania zarzutu obrońcy oskarżonego D. G. rażącej niewspółmierności kar jednostkowych wymierzonych temu oskarżonemu za poszczególne przestępstwa jak i kary łącznej. Skarżący obrońca poza sformułowaniem zarzutu, nie przywołał jakichkolwiek argumentów, które mogłyby prowadzić do wniosku, iż wymierzona temu oskarżonemu kara istotnie razi surowością.

W ocenie sądu odwoławczego orzeczona kara tak w ujęciu jednostkowym jak i łącznym, przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji odpowiada zasadom i dyrektywom jej wymiaru określonym treścią art. 53 k.k.

Sąd Apelacyjny nie znalazł żadnych podstaw, aby uwzględnić zarzuty podniesione w **apelacji obrońcy oskarżonego P. W. (1)**. Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie przypisanego oskarżanemu występku z art. 245 k.k. (gdyż treść pierwszego zarzutu apelacji pozwala uznać, że dotyczy on błędnych ustaleń faktycznych, a nie – jak zostało to sformułowane w apelacji – naruszenia prawa materialnego), zaś materiał dowodowy ocenił zgodnie z wymogami określonymi w art. 7 k.p.k.

Ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa oskarżonego zostały oparte na zeznaniach pokrzywdzonego P. M.. Jednocześnie Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego P. W. (1), który wskazywał, że pokrzywdzony domagał się od niego pożyczki, zaś treść jego zeznań była reakcją na odmowę jej udzielenia. W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy poddał dokładnej analizie kwestię wiarygodności zeznań niniejszego świadka i wziął pod uwagę wszelkie okoliczności istotne dla jej oceny. Uwzględnił przy tym fakt, że

świadek ma skłonności do zażywania środków odurzających i nadużywania alkoholu, a także miał konflikty z prawem. Słusznie uznał przy tym, że nic nie wskazuje, aby te skłonności miały wpływ na treść jego zeznań. Istotne znaczenie ma też fakt, że świadek ten nie złożył zawiadomienia o przestępstwie i nie dążył do ukarania jego sprawcy. Sąd Okręgowy słusznie ustalił, że P. M. obawiał się oskarżonych, o czym najlepiej świadczy fakt, że nie zgłosił się na Policję nawet, gdy sprawcy kilkakrotnie stosowali wobec niego przemoc i żądali spłaty należności znacznie wyższej od jego rzeczywistego długu. Dopiero wyniki kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych ujawniały fakt popełnienia przestępstwa. W świetle tych okoliczności wyjaśnienia oskarżonego P. W. (2) jawią się jako całkowicie niewiarygodne. Sąd I instancji słusznie zauważył, że nie jest prawdopodobne, aby usiłował szantażem zmusić oskarżonego – którym wiedział, że jest powiązany ze sprawcami przestępstw popełnionych na jego szkodę – do udzielenia pożyczki.

Podniesione w apelacji argumenty dotyczące wstawiennictwa, którego miał udzielić oskarżony pokrzywdzonemu, prosząc jego prześladowców, aby zaniechali dalszego stosowania przemocy, nie podważają ustaleń Sądu I instancji. Okoliczność ta istotnie miała miejsce, kiedy pozostali oskarżeni uprowadzali P. M. do lasu, gdzie stosowali wobec niego przemoc w celu zmuszenia do zwrotu wierzycelności. Okoliczność ta nie wyklucza jednak późniejszego przestępnego zachowania P. W. (1). Miało ono miejsce, kiedy organy ścigania weszły w posiadanie informacji o przestępstwie popełnionym na szkodę P. M. i przeprowadziły dowód z jego przesłuchania. Nie ulega wątpliwości, że najbardziej odpowiednią osobą do złożenia propozycji zapłaty 6000 zł w zamian za zmianę zeznań był P. W. (1), który nie brał udziału w przestępstwach popełnionych na szkodę pokrzywdzonego, a nawet wstawał się za nim. W świetle powyższych okoliczności nie sposób zgodzić się z twierdzeniem obrony, że twierdzenie oskarżonego, iż pokrzywdzony nie będzie mógł bezpiecznie poruszać się po B., ma charakter czysto hipotetyczny i nie stanowi groźby. Zasady doświadczenia życiowego pozwalają uznać, że osobą, która składa tego rodzaju propozycje w imieniu oskarżonych, może również w ich imieniu wyrażać groźby. Kontekst sytuacyjny przemawia właśnie za takim wnioskiem. Pokrzywdzony był świadom ścisłych związków pomiędzy P. W. (1) a M. S. (2), D. G. i J. Z.. W innym wypadku nie zwracałby się do niego o pomoc i wstawiennictwo. Nie sposób również zgodzić się z twierdzeniem, że groźba nie miała charakteru poważnego. Pokrzywdzony padł ofiarą licznych zamachów na jego zdrowie i wolność osobistą, których sprawcami byli oskarżeni i w imieniu których działał P. W. (1). Musiał zatem zakładać, że pogróżki mogą zostać zrealizowane. Sąd Okręgowy słusznie odwołał się też do treści wiadomości tekstowej wysłanej pokrzywdzonemu przez oskarżonego, której treść – interpretowana w kontekście omawianych faktów – pozwala uznać, że jej celem było wywarcie presji na P. M.. Reasumując należało stwierdzić, że Sąd Okręgowy miał podstawy, aby uznać zeznania pokrzywdzonego za wiarygodne, zaś fakt uwzględnienia w nich wcześniejszego wstawiennictwa oskarżonego – za okoliczność przemawiającą za ich obiektywizmem.

Rozważywszy powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k., art. 2 ust. 1, art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych z późniejszymi zmianami, zaś kierując się treścią art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego M. S. (1) od kosztów sądowych.

O wynagrodzeniu obrońców z urzędu orzeczono stosowanie do treści § 17 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

NS/al